

BÍ MẬT
Lặng lẽ
SỞ BÀ VUA

Bí Mật Lăng Mộ Sở Bá Vương

Đào Trung Sơn

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

Table of Contents

LỜI GIỚI THIỆU

Hồi 1 : Thích Khách Đột Nhập Cấm Cung

Hồi 2 : Lữ Xuân Mưa Chuộc Được Thiết Diện

Hồi 3 : Thiết Diện Nhận Làm Tồi Tớ Lữ Hậu

Hồi 4 : Đường Đi Có Bóng Tử Thần

Hồi 5 : Cuộc Đụng Độ Với Dã Nhân

Hồi 6 : Ba Bức Thư Hăm Dọa

Hồi 7 : Thư Của Trương Tử Phòng

Hồi 8 : Cuộc Đụng Độ Nảy Lửa

Hồi 9 : Đụng Cửa ,Càn, Rơi Xuống Giếng, Mất Thiết Diện

Hồi 10 : Thiết Diện Được Giải Phóng

Hồi 11 : Cây Ân Thụ Người

Hồi 12 : Đàn Ong Độc

Hồi 13 : Lạc Vô Mê Hồn Trần

Hồi 14 : Những Con Dơi Khổng Lồ

Hồi 15 : Tao Ngộ Chiến

Hồi 16 : Gặp Rồng Nước

Hồi 17 : Lão Già Một Mắt

Hồi 18 : Lữ Xuân Hồi Triều Cứu Nguy Lữ Hậu

Hồi 19 : Lữ Hậu Nắm Quyền Nhiếp Chính

Hồi 20 : Khi Bàn Tay Lữ Hậu Nhuộm Máu

Hồi 21 : Thu Sơn Đạo Sĩ Mặc Nạn

Hồi 22 : Lữ Hậu Trúng Thương

Hồi 23 : Lữ Hậu Tuần Du Núi Thu Phong Lạnh

Hồi 24 : Mắc Kẹt Trong Hang Đá

Hồi 25 : Trở Lại Hoang Đảo

LỜI GIỚI THIỆU

Lãnh thổ Trung Hoa rộng mênh mông hiện nay chiếm 1/20 diện tích trái đất nhưng vào thời đế quốc Hán, Đường còn rộng hơn nhiều vì ngoài lục địa Trung Hoa còn bao gồm một phần đất Trung Á giáp với Ba Tư. Cũng như Ba Tư của, quê hương của “Nghìn lẻ một đêm”, Trung Hoa cổ cũng chứa đầy những bí mật, mang màu sắc huyền diệu phương Đông, hấp dẫn trí tò mò của loài người, đến nỗi trong chuyện cổ của nhiều nước phương Tây và Á Rập, mỗi khi miêu tả một xứ sở xa lạ kỳ ảo nào, người ta gán cho xứ ấy cái tên Trung Hoa mặc dù câu chuyện không bắt nguồn từ đây. Nhiều nhà thám hiểm nước ngoài đã có tham vọng khám phá những bí mật đó dưới ánh sáng khoa học nhưng nhiều khi cũng đành buông tay bất lực và bí ẩn có khi lại dày đặt thêm lên.

Trung Hoa cổ cũng là nơi xuất hiện nhiều triết gia lớn; nhiều bạo chúa đầy tham vọng; nhiều nhà khoa học vận dụng nguyên lý âm dương, ngũ hành bát quái trong Kinh Dịch- một tác phẩm triết học chứa đựng hạt nhân duy vật biện chứng thô sơ- để khám phá những bí mật của thiên nhiên, vũ trụ, chế tạo những dụng cụ, máy móc tinh xảo, kỳ diệu; nhiều văn thần, võ tướng đầy tài năng, mưu trí. Có những bạo chúa đã lợi dụng những trí tuệ này để xây dựng lăng mộ làm nơi yên nghỉ muôn đời cho chúng, trong đó thiết kế những máy móc, cơ quan kỳ bí, vừa ngăn cản kẻ thù không thể phát hiện ra nắm mồ để quật xác moi xương chúng lên để rửa hờn, vừa để chôn dấu vàng ngọc của cải mà chúng gom góp bằng sự vơ vét bóc lột mồ hôi nước mắt của nhân dân, dành lại cho con cháu chúng sau này. Ví dụ Tào Tháo đã cho đắp 72 ngôi mộ giả để đánh lạc hướng mọi người không biết mộ chính của hắn nằm ở chỗ nào.

Truyện Bí mật lăng mộ Sở Bá Vương bắt nguồn từ một truyền thuyết nhân gian, tóm tắt như sau:

Tần Thủy Hoàng sau khi gồm thâu lục quốc, làm bá chủ cả lãnh thổ Trung Hoa rộng lớn, do bóc lột nhân dân đến tận xương tủy, y đã gom góp được một số vàng châu báu khá lớn. Y sai hai tên cận thần Lý Tư, Triệu Cao xây dựng một số ngôi mộ cả thật và giả cho mình. Lợi dụng cơ hội đó, hai tên này cũng xây dựng riêng một ngôi mộ cho chúng. Sau đó Lý Tư bị Triệu Cao hại, rồi Triệu Cao lại bị Hạng Võ bắt, Cao đã khai ra địa điểm Tần Thủy Hoàng đem cất giấu vào đây với hi vọng sau này y chết sẽ đem thi hài chôn cất ở đây. Đến khi Hạng Võ bị thua quân Lưu Bang (tức Hán Cao tổ), tự vẫn ở Ô Giang, Lưu Bang muốn mua lòng dân nên cho dân nước Lỗ được mang thi thể Hạng Võ về chôn cất, lại phong Hạng Võ làm Lỗ Công. Triệt để khai thác tình huống đặc biệt đó, bọn thuộc hạ thân tín của Hạng Võ nhớ lời dặn của chủ trước đây, đã bí mật đưa thi hài Hạng Võ chôn cất trong ngôi mộ do Lý Tư và Triệu Cao thiết kế.

Hán Cao tổ tuổi đã già, Lữ Hậu vợ Cao Tổ muốn tóm thâu quyền bính vào tay, sắp đặt việc lập con mình lên nối ngôi, chống lại phe muốn lập Như Ý, con ái phi Thích Cơ lên kế vị. Muốn thực hiện được kế hoạch đó cần phải có nhiều tiền bạc, mụ đã tổ chức việc khám phá lăng mộ Hạng Võ, nhằm chiếm lấy số vàng ngọc châu báu chứa đựng trong đó. Khi vào sâu trong lăng mộ, đoàn thám hiểm đã đụng phải nhiều cơ quan máy móc kỳ bí, nhiều dị nhân quái thú canh giữ, vừa phải dùng mưu trí để vượt qua, vừa phải dùng sức lực để chiến đấu.

Mượn câu chuyện lịch sử làm nền, tác giả đã hư cấu nhiều huyền thoại, kỳ bí, mặt khác cũng muốn thông qua cuốn sách này nhằm ca ngợi khối óc sáng tạo và khát vọng hiểu biết của con người, chính những cái đó đã giúp con người trong công cuộc chinh phục thiên nhiên và cải tạo xã hội, vượt qua những mưu đồ bất chính của những thế lực hắc ám còn đè nặng lên cuộc sống. Và mục tiêu của khoa học là gì nếu không phải là đi sâu khám phá cái chưa biết.

Trên tinh thần đó, nhà xuất bản xin trân trọng giới thiệu cuốn sách Bí mật lăng mộ Sở Bá Vương với bạn đọc thân mến và mong được đón nhận nhiều ý kiến đóng góp quý báu.

Hồi 1 : Thích Khách Đột Nhập Cẩm Cung

Lữ Hậu ngồi trên long sàng khẽ rung chuông, nghe hiệu chuông gọi, thị nữ vội vàng tiến tới quì xuống chờ lệnh:

– Cho gọi nữ tướng Lữ Xuân vào chầu ta ...

Thị nữ đi khỏi, đầu óc Lữ Hậu mông dung nghĩ về Hạng Võ Sở Bá Vương, người đã cầm quân tiến chiếm cung điện Thần Thủy Hoàng, thâu đoạt được tất cả vàng bạc châu báu của Tần Thủy Hoàng. Nhưng Sở Bá Vương Hạng Võ vừa tự ả chết, mọi việc đã ra ngoài vòng kiểm soát của bà ...

Bà đã tổ chức được một đội quân ngầm khuynh loát luôn cả Lưu Bang, họ Lữ nhà bà đã nắm binh quyền bao trùm thiên hạNhưng không đoạt được tài sản của Hạng Võ Sở Bá Vương thật là một điều không thể tha thứ được ...

– Muôn tâu, mẫu hậu cho gọi thần ...

– Ngươi hãy cho ta biết về tình hình Hạng Võ Sở Bá Vương ...

– Muôn tâu Hạng Võ Sở Bá Vương đã tự đâm cổ chết, và thánh thượng đã cho chặt đầu đem đến nước Lỗ để thu phục nước Lỗ, vì Lỗ là nước của Hạng Võ dân ở đây không tin Hạng Võ chết, còn chống cự. Thánh thượng cho dân Lỗ chôn Hạng Võ ở Cốc Thành và phong cho Hạng Võ hiệu Lỗ Công ...

– Khanh có biết lăng của Hạng Võ xây cất như thế nào không ...?

– Muôn tâu lăng của Hạng Võ được dân Lỗ xây cất công phu và kỳ bí lắm ...Nghe nói nhiều của cải Hạng Võ cướp được của Tần Thủy Hoàng dân Lỗ đã mang chôn theo với xác của Hạng Võ ...

– Ngươi phải tổ chức nghiên cứu việc đột nhập lăng mộ Hạng Võ Sở Bá Vương cho ta ... Ta cần phải thâu tóm hết của cải Hạng Võ Lấy được của Tần Thủy Hoàng ...

Lữ Hậu vừa nói dứt lời thì có tiếng hét lớn “thích khách, thích khách” và hai thị nữ. Lữ Hậu vội vàng tuốt gươm ra. Ngay lúc đó long sàng của Lữ Hậu bỗng nhiên biến mất ...

Lữ Xuân múa gươm nhảy vào đám thích khách vừa lúc hai thị nữ bảo vệ Lữ Hậu trúng ám khí gục xuống ...

Hai tùy tướng của Lữ Xuân cũng nhảy ra ...tham chiến. Thích khách là hai bóng người mặt đồ đen nhảy lại chém Lữ Xuân ...

– Bấm nút cơ quan bắt thích khách.

Lữ Xuân vừa hô lên một tiếng thì chỗ hai thích khách đang đứng bỗng tụt xuống và ngay khi đó một tấm lưới cũng từ trên cao tung ra chụp lấy hai thích khách ...Hai thích khách cố múa gươm nhảy lên nhưng lúng túng trong tấm lưới dày, dần chịu bị bắt sống.

– Giải thích khách ra đây cho ta ...

Hai thích khách được đưa tới trước Lữ Hậu ...

– Ai sai các ngươi đến đây ...

Hai thích khách im lặng, Lữ Hậu quát Lữ Xuân dùng nhục hình tra tấn ...Hai thích khách bị nhổ móng tay, đốt bộ phận sinh dục, chịu không nổi sự tra tấn đã mở miệng.

– Muôn tâu chúng thần là người của Xích Cơ.

– Ha ha ... các ngươi là người của con tiện tì đó. Khá lắm, nó tưởng được Hán Cao Tổ thương là muốn làm gì cũng được sao. Các ngươi nên biết cái cơ nghiệp của Hán Cao Tổ là do bàn tay ta làm ra. Nó tưởng nó xinh, nó đẹp, nó được Hán Cao Tổ mê là tự tung tự tác được phải không ...Lữ Xuân hãy đem hai tên thích khách này giam nơi kín đáo để ta đưa chúng nó ra mắt thánh thượng xem thánh thượng có xử vụ này được không ...?

Lữ Hậu vừa nói dứt lời thì hai mũi tên bay tới cắm phập vào ngực hai tên thích khách ...

Lữ Xuân hô đóng cửa cung lại tìm kiếm thủ phạm trong khi cơ quan lại di chuyển long sàng xuống lòng đất ...

Sau một hồi tìm kiếm, Lữ Xuân râu với Lữ Hậu ...

– Muôn tâu, kẻ địch giết mất nhân chứng rồi xin mẫu hậu cho lệnh ...

– Dem xác chúng nó ra cho quan phòng thành, và hỏi quan phòng thành giữa chốn kinh kỳ này để tình trạng như vậy được sao ...Riêng người phải tổ chức lại cấm vệ quân. Không có các cơ quan của ta, chắc chúng nó ăn thịt ta rồi ...ta nghi vụ này có bàn tay Hàn Tín quá ...Người phải củng cố ngay cho ta đội quân ngầm do thám xem bọn Hàn Tín, Tiêu Hà chúng định là gì ...Tại sao Trương Tử Phòng lại từ nhiệm bỏ đi.

– Muôn tâu, Trương Tử Phòng trước khi bỏ đi đã xúi trẻ con trong thành hát bài đồng giao nguyên văn như sau:

“Thỏ chết rồi thì giết chó, chim chết rồi thì bẻ cung ...”.

– Trương Tử Phòng biết phân biệt phân, tốt lắm ...Người nhớ lệnh ta không? ...Phải tổ chức tốt đội quân ngầm, tăng cường huấn luyện nữ binh, do thám xem bọn Hàn Tín, Tiêu Hà đang làm gì, và đủ cách hạ được Thích Cơ cho ta ...Con ngựa cái đó nó cạy nhan sắc lên mặt với ta không được đâu ...Ta cần phải có nhiều vàng bạc châu báu ...Ta cần phải đoạt lại của cải của Tần Thủy Hoàng do Hạng Võ chiếm giữ ...Người hãy làm việc cho tốt đi. Rồi đây chiếm thiên hạ sẽ về họ Lữ nhà Ta.

– Muôn tâu, Thích Cơ đang cho người đi thu phục giới giang hồ ...

– Người phải theo dõi mọi việc cho ta, cả những hoạt động của thánh thượng nữa ... ta trao cho người toàn quyền do thám và giám sát tất cả. Người nên nhớ là cả thánh thượng người cũng phải tổ chức do thám ... ta biết ta lớn tuổi nhưng con ta là thái tử, ta là hoàng hậu ...Anh em ta và ta là những người lập nên cơ nghiệp nhà Hán ...Ta phải có toàn quyền ...Nhớ mở ngay điều tra về lăng mộ Hạng Võ Sở Bá Vương ...

– Dạ muôn tâu, thần sẽ cho người đi do thám chuyện này ...

– Người thấy chưa, cơ quan phòng thủ của ta ở đây tốt thật nhưng người để phòng thủ còn dở. Người phải đích thân lo ngay vấn đề người bảo vệ ta.

– Muôn tâu thần đã cho huấn luyện được một nữ binh, toàn những tay vừa giỏi võ nghệ lại thạo về kiếm cung, và dùng những thứ ám khí.

– Nay vấn đề pha chế những độc dược người đã thực hiện tới đâu rồi ...Người có thể cho đầu độc mẹ con Thích Cơ được không, nhất là cái thằng ranh con Như Ý nó cứ lăm le chiếm ngôi thái tử ...

– Muôn tâu, tui nó đề phòng dữ lắm ...Nhưng xin mẫu hậu yên trí ...Thần sẽ phải lo được chuyện này ...

– Ta chưa quên được việc mẹ con nó ỉ ôi than khóc xin thánh thượng lập Như Ý làm thái tử ...Cái ông thánh thượng nhà mình cũng hay mềm lòng lắm ...quên những ngày còn làm đình trưởng đất Bái ...Không có ta sức mấy mà có sự nghiệp ngày nay ...Người hãy nhớ là phải tìm mọi cách diệt mẹ con Như Ý cho ta.

– Muôn tâu thần xin hết lòng.

– Nay lúc này bọn thích khách nó dùng ám khí gì vậy ...

– Muôn tâu kim châm, một thứ ám khí rất nhỏ và cực kỳ nguy hiểm thứ này của một nhân vật hắc giang hồ ...

– Người biết nhân vật đó phải không?

– Dạ đó là Khấu Tam Ba, một tay sai thân tín của Tần Thủy Hoàng trước đây ...

– Ám khí ấy tên gọi là gì.

– Muôn tâu truy hồn trâm, một thứ ám khí chế bằng gang có tẩm thuốc độc.

– Khấu Tam Ba còn có tên gọi là Thần Ma phải không.

- Muôn tâu đúng vậy ...
- Như thế là Thích Cơ đã tụ tập giới giang hồ xin mẫu hậu ra chiếu chỉ truy lùng chúng ...
- Việc đó thì không khó ...Nhưng người phải làm sao mở ngày cuộc điều tra về lăng mộ Sở Bá Vương ...
- Muôn tâu thần sẽ làm ngày việc này ...
- Chúng ta muốn làm việc lớn cần phải có nhiều vàng bạc, châu báu ... Có vàng bạc châu báu là chúng ta có tất cả ...Hắc bạch giang hồ gì cũng vậy đều cần phải có vàng bạc châu báu ...Phải lấy cho được những vàng bạc châu báu mà Sở Bá Vương đã đoạt của Tần Thủy Hoàng ...

Hồi 2 : Lữ Xuân Mua Chuộc Được Thiết Diện

Lữ Xuân về bản doanh đóng trong một thái ấp kín đáo hợp ngay bộ tham mưu. Ban tham mưu của Lữ Xuân có một số nhân vật giang hồ trước đây từng làm việc cho Tần Thủy Hoàng. Sau khi nghe Lữ Xuân nói về việc muốn thám hiểm lăng mộ Sở Bá Vương thì một nhân vật giang hồ đứng lên cho biết rằng lăng mộ này được đặt trong mộ quả núi ở Cốc Thành. Đường vào lăng mộ rất hiểm trở và xác của Sở Bá Vương hiện được để trong một chiếc quan tài bằng ngọc ...

- Thần có nghe nói đến những vàng bạc châu báu mà Hạng Võ Sở Bá Vương lấy được của Tần Thủy Hoàng. Nhưng của cải này được dấu kỹ lắm dưới lăng mộNgười thiết kế lăng mộ này là Phạm Tăng, quân sư tối cao của Hạng Võ ...Có một nhân vật cổ họa đồ vô lăng mộ này đó là Thiết Diện- Thiết Diện hiện phục vụ cho Thích Cơ, làm sao ta liên lạc được ...

- Thiết Diện giỏi tướng số lắm ...Theo Thiết Diện thì Thích Cơ tuy đẹp, con Thích Cơ tuy được Hán Cao Tổ thương nhưng tướng Thích Cơ cũng như tướng của Như Ý không phải tướng của bậc đế vương ...

- Vậy người có thể kêu Thiết Diện về cho mẫu hậu được không ...
- Với Thiết Diện thì phải có nhiều vàng ...Thiết Diện ham vàng và ham quyền hành.
- Bao nhiêu thì Thiết Diện sẽ theo ta ...Thiết Diện ham vàng sao không lấy vàng bạc trong lăng mộ Sở Bá Vương ...

- Theo Thiết Diện muốn xuống được lăng mộ Hạng Võ phải có một lực lượng lớn lắm mà Thiết Diện thì không có được ...

- Vậy người hãy đi liên lạc với Thiết Diện, ta sẵn sàng xuất số vàng cần thiết.

Ta sẽ mua luôn Thiết Diện chứ không phải chỉ mua bản đồ đường vô lăng mộ Hạng Võ. Ta mua Thiết Diện cho Lữ Hậu ...Người cứ nói là Lữ Hậu không bao giờ tiếc với những nhân tài như Thiết Diện.

Sau khi cử người đi liên lạc mua chuộc Thiết Diện, Lữ Xuân sắp xếp lại đội ngũ quân ngầm bảo vệ Thái ấp và bảo vệ Lữ Hậu ...

Lữ Xuân là nữ tướng của Lữ Hậu được Lữ Hậu tin cẩn vì chồng chết, nàng không tái giá ...Nàng không muốn ràng buộc với bất cứ ai. Nàng thích bay nhảy.

Với nàng đàn ông là những con ông con bướm đàn bà là bông hoa ...

Nàng biết đàn ông thường thích những người đàn bà trẻ đẹp. Nàng lỡ tuổi xuân rồi nàng có cách sống của người lỡ tuổi xuân ...

Con nàng được gửi cho bà nội nuôi. Gia đình chỉ được biết nàng ở trong cung với Lữ Hậu và không được biết gì hơn ...Nàng thích Lữ Hậu vì bà là người đàn bà cứng rắn và tàn nhẫn. Kể nào

trái ý là giết liền ...Nàng cũng vậy, nàng không thích tình cảm lãng nhãng, cái gì cũng dứt khoát ...

– Bây giờ tới vấn đề theo dõi và thanh toán những kẻ thù của Lữ Hậu, các người làm ăn như thế nào tường trình cho ta rõ ...Việc củng cố các cơ quan phòng thủ tới đâu rồi. Bữa qua ta ở trong hậu cung mới thấy rõ cơ quan bấy ngăm thì tương đối khá nhưng lực lượng bảo vệ ngăm thì quá dở, để thích khách vô không biết gì cả rồi chúng thủ tiêu nhân chứng cũng không ngăn cản nổi.

Hãy tường trình chi tiết cho ta rõ việc này.

– Dạ lực lượng bảo vệ ngăm của ta ở trong cung quá ít, lại toàn là nữ nhân, nên rất khó bảo vệ.

– Cho nam nhân vào cung mặc giả nữ nhân bảo vệ hoàng hậu được không.

– Như vậy tốt quá, nhưng e rằng trong cung không chịu ...

– Ta sẽ bàn chuyện này với Lữ Hậu ...Ban chế biến thuốc độc lúc này làm việc ra sao.

– Dạ chúng tôi vừa pha chế được thứ thuốc độc làm cho người uống phải không biến uống thuốc độc và sẽ chết từ từ ...

– Những người nằm sâu trong hàng thân tín của Thích Cơ hoạt động ra sao ...

– Tin tức vẫn gửi đều đều ...Thích Cơ vẫn luôn nhõng nhẽo đòi hoàng thượng cử Như Ý làm thái tử và truất thái tử Hiên HuệHình như Thích Cơ được sự ủng hộ của Hàn Tín.

– Các người phải làm sao sưu tầm cho ta được những bằng cớ Thích Cơ liên lạc với Hàn Tín để ta trị tên Hàn Tín ...Cái thằng luôn trốn tên bán thịt nay được phong tướng còn lăm chuyen ...Các người hãy kiếm người đẹp dâng cho chúa thượng để chúa thượng lạnh lòng với Thích Cơ ...làm được không?

– Dạ được nhưng cần vàng ...

– Đây là việc cơ mật, cả hoàng hậu ta cũng dấu ...Các người sẽ có vàng nhưng phải làm cho ta thật kín đáo nghe chưa ...

Cuộc họp tham mưu sắp giải tán thì có tin báo Thiết Diện đã tới ...Lữ Xuân cho lệnh Thiết Diện chờ ở phòng bên và rời cuộc họp đến đó.

– Kính chào Thiết Diện tiên sinh ...Tiên sinh muốn thành công lâu dài nên hợp tác với Lữ Hậu.

– Hợp tác với Lữ Hậu tôi sẽ được gì ...

– Tiên sinh muốn được gì ...Trước hết tiên sinh là người giỏi tướng số, tiên sinh hơn ai hết biết rõ ai là người sẽ khá, ai là người sẽ mất. Tiên sinh nên chọn lựa ...Hãy nhìn cho ra và cho chính ai sẽ nắm quyền sau này ...Ai hiện có thực quyền ...

– Đức bà nói đúng, tôi đến đây là đã lựa chọn ...Tôi chọn hoàng hậu, tôi chọn đức bà ...Nhưng bản họa đồ đức bà cho tôi bao nhiêu ...

– Người cần bao nhiêu ta cho bấy nhiêu, sau khi khám phá ra vàng bạc châu báu trong lăng mộ của Hạng Võ, người cũng sẽ có phần nữa ...

– Dạ như vậy thần rất hài lòng ...

– Người là Thần Ma quan hệ ra sao nói cho ta biết .

– Dạ Thần Ma là một tên ma giáo nhưng ngu dốt lắm nên cầm đầu cầm cổ phục vụ Thích Cơ, nó đâu biết sau này Thích Cơ sẽ bị đầy lãnh cung và Như Ý sẽ bị đầu độc chết ...

– Người hay quá, ta chắc Lữ Hậu sẽ trọng dụng người ...

Hồi 3 : Thiết Diện Nhận Làm Tôi Tớ Lữ Hậu

Lữ Hậu nhìn Thiết Diện mang mặt nạ sắt và hỏi Lữ Xuân rằng tại sao Thiết diện không cho nhìn thấy bộ mặt thật.

– Muôn tâu Thiết Diện vì bị cộp vồ lúc còn bé nên bộ mặt ghê lắm, thành ra sợ xúc phạm đến mẫu hậu nên không dám để mặt thật ra.

– Thôi được ta miễn chấp, cho phép người được ngồi ...

– Thiết Diện và Lữ Xuân ngồi trên đôn trong khi Lữ Hậu ngồi lên long sàng giữa hằm trong cung cấm.

– Muôn tâu đây là bản đồ vô lăng của Hạng Võ ...Lăng trên núi Thu Phong chỉ là lăng giả, mà lăng mồ thật của Hạng Võ dưới đáy núi Nghinh Thủy Sơn.

Muốn vô lăng phải lên lầu nghinh phong rồi từ đó có cửa bí mật đi xuống lăng nhưng trên đường đi có nhiều cạm bẫy lắm ...

– Ta muốn đích thân theo dõi cuộc thám hiểm này, Lữ Xuân nghĩ sao ...

– Muôn tâu, mẫu hậu công việc này có nhiều bất trắc xin mẫu hậu thận trọng.

– Muôn tâu thần còn phải nhờ một người bạn nữa phụ giúp mới dám tiến vô lăng mộ của Hạng Võ ...Người bạn này là một đạo sĩ và chủ bức họa đồ này ...

– Bạn của người hiện ở đâu ...

– Muôn tâu bạn của thần hiện ở trên núi, bạn thần theo đạo gia, có hấp tinh đại pháp.

– Hấp tinh đại pháp là cái gì ?

– Muôn tâu là một thứ khí công đặc biệt lắm. Kẻ thù muốn dùng phương pháp võ nghệ nào tấn công khi đụng vào người bạn của thần cũng bị bạn thần hút hết nội lực ...

– Ta muốn học hấp tinh đại pháp được không ?

– Dạ muôn tâu môn này phải học lúc còn trẻ ...Bạn thần nhờ một kỳ duyên mà học được ...

– Người có biết ai là người thiết kế mồ của Hạng Võ không ?

– Muôn tâu, theo bạn thần thì mồ này do Lý Tư và Triệu Cao xây cho hai người, khi hai người còn thân thiết với nhau. Nhưng sau Lý Tư bị Triệu Cao hại và Triệu Cao bị Hạng Võ bắt sống đã khai báo hết với Hạng Võ nên Hạng Võ dặn con cháu phải sử dụng những lăng mộ này để chôn khi Hạng Võ chết ...

– Bạn thần nắm được phần bí mật của Lăng nhưng cũng chỉ nắm trên lý thuyết như thần ...

– Các người chấp nhận phiêu lưu chứ.

– Muôn tâu được mẫu hậu giúp đỡ chúng tôi không ngại gì cả ...

– Thần Ma biết chuyện này không ?

– Muôn tâu Thần Ma biết một phần ...

– Thần Ma có đề nghị Thích Cơ thám hiểm không ?

– Muôn tâu có, nhưng Thích Cơ bác bỏ vì nói không đủ sức, Thích Cơ chỉ nhờ Thần Ma triệt hạ mẫu hậu ...

– Người đủ sức đối phó với Thần Ma không ?

– Dạ, phải có bạn thần yểm trợ

– Bao nhiêu lạng thì làm xong việc này – Bạn thần không phải là người ham tiền bạc, nhưng cần phải có sự giúp đỡ của tổ chức Hắc xã ...Tổ chức này thì họ chỉ làm việc vì tiền thôi.

– Được ta bằng lòng chi và ta sẵn sàng liên kết giới Hắc xã, nhưng người phải chịu trách nhiệm.

– Thần xin nhận trách nhiệm.

– Vậy từ giờ này ta giao cho người chỉ huy cơ quan đặc vụ của ta. Người sẽ diệt Thần Ma cho ta trước, sau đó thì thám hiểm mồ Hạng Võ ...Tiền bạc cần bao nhiêu thì cứ báo cho Lữ Xuân biết ...Nhớ là ta thu nhận hết những ban hội Hắc xã, từ cái bang thảo khấu tới Hắc điểm tất cả

làm việc cho ta, được ta che chở với mục đích duy nhất là phải giúp ta diệt Thích Cơ diệt Như Ý để mẹ con ta lên ngôi ...Người biết quá nhiều phải biết kín tiếng không có thì bật tiếng luôn đó.

Thiết Diện nghe Lữ Hậu nói thì vội vàng quì xuống vái ba vái và thề thốt rằng hẳn sống làm tôi tớ Lữ Hậu chết làm quỷ không đầu cũng không phụ Lữ Hậu, khiến cho Lữ Hậu hài lòng mỉm cười ra lệnh cho Lữ Xuân lấy vàng bạc và nhung lụa ban cho Thiết Diện.

– Nhớ mỗi ngày báo cáo tình hình tới Lữ Xuân ...Ta cần gì cho Lữ Xuân gọi.

Việc trước mắt là diệt Thần Ma, cô lập Thích Cơ, Như Ý sau đó thám hiểm mồ Hạng Võ, nếu cần ta sẽ cử đội quân đặc biệt tới tăng cường ...Tất cả mọi việc Lữ Xuân nắm hết, mỗi ngày hai lần báo cáo rõ sự tiến triển ...Ta gầy được nghiệp lớn người sẽ có phần ...

Thiết Diện đi rồi Lữ Hậu gọi Lữ Xuân tới dặn dò phải coi chừng kiểm soát chặt chẽ Thiết Diện ...Nếu có gì khả nghi xử lý liền ...Đối với những kẻ đã hợp tác với Thích Cơ cần đề phòng ...

Lữ Hậu cũng dặn Lữ Xuân tăng cường thêm một tổ dò thám Hán Cao Tổ và thêm người theo dõi Tiêu Hà, Hàn Tín ...

– Nghề chỉ huy mật vụ của người là phải luôn luôn nghi ngờ luôn luôn đối phó sơ hở mất đất như chơi nghe chưa ...

Người phải tổ chức theo dõi kẻ thù, người cũng phải tổ chức theo dõi cả bạn nữa ...Người phải giám sát giùm ta xem những người họ Lữ nhà mình có ai có ý khác không ...Phải luôn đề phòng mới hy vọng làm được việc lớn ...Theo dõi thật kỹ Thiết Diện và thánh thượng ...

Hồi 4 : Đường Đi Có Bóng Tử Thần

Lữ Hậu gọi viên quan chấn thủ Cốc Thành tới cho biết Thiết Diện là phó khâm sai có nhiệm vụ đặc biệt tại vùng Thu Phong Sơn và Nghinh Thủy Sơn, cấm dân chúng không ai lai vãng đến vùng này. Quan quân địa phương có nhiệm vụ canh giữ vòng ngoài còn vòng trong là Ngự lâm quân đặc biệt của Lữ Hậu phụ trách ...

Thiết Diện đi cùng với Đạo sĩ tên Thu Sơn cùng một ngàn ngự lâm quân tới vùng Thu Phong Sơn ...

Một ngàn quân được bố trí vòng trong vòng ngoài. Quân được lệnh hạ trại dưới chân núi. Thiết Diện cùng đạo sĩ Thu Sơn vào viếng cảnh chùa nơi chân núi ...

Vị sư trụ trì nơi chùa mang tên chùa Viên Giác tuổi đã cao nhưng trong dáng dấp còn nhanh nhẹn ...chùa có nhiều tượng bằng đá ...Lữ Xuân cải nam trang đi cùng với Thiết Diện và Đạo sĩ Thu Sơn vào viếng cảnh chùa ...Hỏi về gốc gác ngôi chùa cho biết chùa này do một vị sư từ Ấn Độ qua lập được một trăm năm ...Hỏi về lăng mộ Hạng Võ vị sư cho biết trước đây ông thấy thừa tướng Lý Tư hay qua đây ...Sau đó nghe nói chôn Lỗ Công Hạng Võ ở đây. Nhưng dân chúng vùng này ít ai dám tới vùng lăng mộ vì nghe nói ở đó ma quỷ nhiều lắm.

Hơn nữa lăng ở trên cao, leo núi vất vả lắm mà lên trên ấy không có hàng quán gì cả nên chẳng ai thích lên. Phần nhiều đến chùa lễ Phật rồi về.

Nhân giữa ngo vị sư già mời mọi người vào chùa dùng cơm chay ...Mọi người vào nhà và tỏ vẻ ngạc nhiên khi thấy chùa không ăn chay ...Vị sư già cho biết Phật giáo ở đây là Phật giáo nguyên thủy, chùa có thể ăn chay, ăn mặn tùy ý miễn là ăn trước giờ Ngọ là được ...Phật tử đem cúng dường cái gì là dùng cái đó. Hôm nay có Phật tử cúng gà quay, vì thế nên nhà chùa dùng bữa Ngọ hơi sang trọng. Thiết Diện ăn uống rất tự nhiên còn đạo sĩ chỉ ăn trái cây ...

Dùng bữa trưa xong cả ba quyết định lên đỉnh núi ...Đường lên đỉnh núi có những bậc thang đá nhưng lâu ngày không ai qua lại nên rêu phong và cỏ mọc rất nhiều. Do đó đám lính mở đường phải dùng dao chặt dây leo và dọn dẹp khá vất vả mới dọn được để Thiết Diện và Lữ Xuân cùng Đạo sĩ Thu Sơn lên đỉnh núi.

Lên đỉnh núi lúc mặt trời đã xế về tây, Lữ Xuân hạ lệnh cho quân lính dựng lều và nạng cùng

với Thiết Diện leo lên lầu nghinh phong ...Trước khi bước vào cái sân có những pho tượng đá để đi đến lầu nghinh phong bỗng một người la lên hốt hoảng ...

– Chết tôi rồi ...chết tôi rồi !

Sau tiếng kêu, người lính này loạng choạng và té dài xuống sân ngất xỉu luôn. Hai người lính khác thấy vậy nhào vô định khiêng người lính này đi cũng lăn ra ngất xỉu.

Thiết Diện la lớn :

có cạm bẫy mọi người phải sử dụng gắng tay và đi giày mới được bước vào sân ...Trên sân có thuốc ...Thiết Diện lấy gươm cạo nền sân sáng lấy ánh mảnh thủy tinh và đưa cho Lữ Xuân coi.

– Sân này được tráng thuốc độc trộn miếng thủy tinh tán nhỏ ...Thuốc độc này được chế từ một thứ nhựa cây dân sơn cước thường dùng để tẩm tên độc ...

– Quý vị ở ngoài này đi để tôi dùng kính công vô trong Nghinh phong các xem có gì lạ không ...

Đạo sĩ Thu Sơn phóng đi một lát rồi quay lại cho biết trong nghinh phong các tất cả tường cũng như sàn đều có thuốc độc trộn mảnh thủy tinh trét đầy hết, nếu sơ xuất là trúng độc liền ...

Lữ Xuân đã bố trí sẵn nên cho lệnh mang giày và bao tay tới để ba người cùng chọn giày và bao tay vừa cỡ ...

Đạo sĩ Thu Sơn lấy từ trong hồ lô ra một thứ thuốc và mang tới cứu chữa cho ba người lính đang hôn mê vì thuốc độc.

Đạo sĩ dùng khí công truyền nội công cho ba người lính và cho uống thuốc.

Một hồi ba người lính tỉnh lại.

– Xin Lữ tướng quân cho điện quân lên đây cạo hết thuốc độc đi, coi như mình dẹp xong trở ngại bên ngoài.

– Lữ Xuân ra lệnh điều động một trăm quân lên cạo chất độc và canh gác bên ngoài, trong khi đó nàng cùng với Thiết Diện và Thu Sơn đi vào bên trong nghênh phong các ...

Ba người lên lầu dỡ họa đồ ra coi.

– Phía bên kia có một cửa đi xuống ...

Lữ Xuân nhìn theo tay chỉ của Thiết Diện thì thấy có một cửa bằng sắt đóng kín trên đó có đề chữ tử ...

– Cửa chết là nghĩa là gì vậy ...

Đạo sĩ Thu Sơn chỉ hai con rùa bằng đồng để gần cửa và nói nhỏ :

– Theo sơ đồ thì cơ quan mở cửa nơi đầu con rùa ...

Thiết Diện phóng gươm ra dí vào đầu con rùa. Đầu rùa bỗng thụt lại cửa mở tung ra ...

– Xin bắt đầu.

Thiết Diện xách gươm lao ba cửa ba mũi tên sắt đã phóng vào mặt Thiết Diện, nhưng vì mặt Thiết Diện là mặt sắt nên tên rút xuống đất. Chịu khó khum mình xuống một chút ...Cơ quan bắn tên này không có tác dụng với người lùn.

Thiết Diện lọt vào trong cửa tìm nút bấm để hãm cơ quan bắn tên và cười khà khà.

– Mình đã qua một cửa ải.

Lữ Xuân bước vô cùng Thu Sơn, nhìn xuống thấy những bậc đá rêu phong sâu thăm thẳm Thu Sơn phóng lên trước và nói khẽ với Thiết Diện từ đây trở đi con đường vô lăng có nhiều trắc trở mà bản đạo tin rằng nếu tráng sĩ đi trước sẽ vô cùng bất lợi ...

Vừa phóng lên Đạo sĩ Thu Sơn vừa khua thanh gươm bằng đá làm cho Lữ Xuân thấy tức cười ông đạo sĩ.

Đường đi trơn trượt và ít không khí, nhưng đạo sĩ Thu Sơn đi rất mau, ông thoăn thoắt dẫn

đầu trong khi Thiết Diện lăm li theo sau.

Vừa qua một khúc quanh bỗng có một bóng trắng cao lênh khênh lao đến vụt qua người Thiết Diện và đè Thiết Diện ngã sắp xuống. Lữ Xuân vội vàng phóng gươm chém vào lưng bóng trắng này. Gươm như bị bóng trắng hút và một tiếng keng thật lớn vang lên rồi không làm sao Lữ Xuân rút lại được thanh gươm ...Đạo sĩ Thu Sơn cười khà khà quay lại lấy thanh gươm bằng đá lật cái tên mặt đỏ trắng sang mộ bên.

Quý vị chịu khó mất kiểm ...Trong người tên hình nhân áo trắng này có một cục nam châm cự mạnh. Bàn Thiết Diện bị nó lao tới đè xuống vì bạn có cái mặt bằng sắt. Xin lỗi bây giờ tôi phải mở mặt sắt bạn ra thì bạn mới thoát được khỏi cái thằng người hình nhân này ...

Lữ Xuân tròn mắt khi cái mặt nạ bằng sắt được thanh gươm đá của Đạo sĩ Thu Sơn gỡ ra người mặt sắt, người mặt sắt có khuôn mặt dễ coi, mặt đẹp như một thiếu nữ vậy.

– Quý vị không thể dùng kiếm được. Còn cung và tên tre thì tạm thời dùng được ...Từ đây đi tới chúng ta chỉ còn có thể dùng quyền và chưởng thôi ...rán lên quý vị ...

Đạo sĩ Thu Sơn vẫn đi đầu, tây hươ hươ thanh gươm bằng đá miệng luôn nhoén nụ cười. Trong khi từ lúc mất mặt nạ bằng sắt Thiết Diện không nói năng gì cả ...

Lữ Xuân chợt nghĩ mình còn một món vũ khí chế bằng vải lụa, nàng lặng lẽ đi theo vị đạo sĩ cầm gươm đá ...

– Quý vị hãy chuẩn bị tinh thần chúng ta sắp đụng độ với ngũ dạ xoa.

– Ngũ dạ xoa là gì vậy đạo sĩ.

– Năm con dã nhân lông nó cứng như thép, những ngón tay nó đều có tẩm thuốc độc, nó được huấn luyện võ nghệ khác tinh thông và có sức khoẻ phi thường đấy. Nên thận trọng.

Hồi 5 : Cuộc Đụng Độ Với Dã Nhân

Đạo sĩ Thu Sơn vừa mới dứt lời thì Lữ Xuân thấy lưng lững ba khối lông lá xồm xàm cao lớn lênh khênh bàn tay dài ngoằn tấn công nàng từ hai phía.

– Hãy có lánh đòn của chúng rồi trả đòn vào những yếu huyệt để ta sẽ trừng trị chúng.

Đạo sĩ Thu Sơn đưa gươm đá nhắm mắt của một con dã nhân tấn công.

Trong khi Thiết Diện rút hai cái tên tre biến thành hai mũi giáo cũng nhắm vào mắt dã nhân.

Lữ dã nhân tấn công ào ạt nhưng bị ba người tránh đòn nên chúng lùi trở lại sử soạn ra đòn mới.

– Nhắm vào mắt chúng mà tấn công. Toàn thân chúng chỉ có mắt là điểm có thể hạ được chúng. Kẹt lắm thì tấn công vào miệng chúng. Coi chúng rằng nanh chúng sắt lắm đấy. Tuyệt đối đừng để móng tay chúng bám vào người. Chúng mà làm chảy máu là trúng độc liền lập tức ...Ta sẽ dùng hấp tinh đại pháp rút sức khoẻ của chúng trong giai đoạn khó khăn này. Ráng bảo trọng thân thể.

Con dã nhân lớn nhất nhào vô như muốn ăn tươi nuốt sống Thiết Diện, làm cho Thiết Diện lúng túng với hai mũi tên trên tay ...hai mũi tên chỉ có hai mục tiêu là hai mắt con thú Vừa tránh cái vồ của con thú, Thiết Diện liều lĩnh phóng một mũi tên ra khỏi tay như phóng một mũi phi tiêu vào mắt con thú ...Mũi tên không trúng giữa hai mắt nhưng cũng dính vào mí mắt, con thú bị trúng tên quơ tay ra rút mũi tên phóng đi một dòng máu phọt ra ...Thiết Diện né được mũi tên từ tay con thú nhưng bị nó tóm được áo. May chàng mặc bên trong tấm áo giáp bằng tơ nhện nên chỉ rách tấm áo ngoài ...

Lữ Xuân tung giải lụa ra tấn công hai con dã nhân đang vây nàng trong khi một con dã nhân bị Thu Sơn dùng hấp tinh đại pháp rút mất hết nội lực đang nằm thở hồng hộc ...

Con dã nhân bị trúng tên sau một hồi hung hãn cũng bắt đầu ngằm thuốc độc ...Đúng lúc đó một tiếng hú vang lên, bầy dã thú bắt đầu diu nhau chạy.

– Không nên đuổi theo lũ dã nhân, có cạm bẫy đấy ...

Đúng như lời Thu Sơn nói bầy dã nhân vừa chạy đi một chút thì vùng đất nó qua sụt xuống ...

– Tiếp tục cuộc hành trình ...Còn nhiều ly kì cho chúng ta ...tuyệt đối cẩn thận, kẻ địch dấu mặt nguy hiểm lắm.

Thu Sơn đạo sĩ vừa nói vừa khua gươm tiến về phía trước ...

Tự nhiên những bậc đá như tụt mãi xuống một giếng sâu thăm thẳm và mọi người mấp mé mặt nước – Coi chừng dưới nước có một loài cá độc bị nó cắn trúng người bị cắn sẽ bị hôn mê vì nọc độc của nó. Để ta lên vách đá mò cơ quan mau ...

Lữ Xuân đụng nút cơ quan những bậc đá như ngừng tụt xuống, và vách đá xuất hiện một ngách đi.

– Tất cả lao vào ngách đi mới ...

Mọi người lao vào con đường hẹp mờ mờ ảo ảo, nhưng đi được một chút thì thấy con đường như mở rộng ra và trước mắt họ là một vùng hoa cỏ tốt tươi lấp lánh ánh mặt trời, trước mắt họ là một cây cầu làm bằng cây rừng nhưng rất mỹ thuật bắc ngang qua dòng suối nước chảy róc rách. Bỗng nhiên có tiếng hú vang lên và năm con dã nhân hồi nãy chạy ra chặn ngang cầu không cho ba người tiến vào.

Đạo sĩ Thu Sơn nhìn năm con dã nhân hàm hừ thì nói khế.

– Chúng ta vượt cầu bằng kinh công cho lũ dã nhân trắng mắt ra.

Ba người dùng kinh công qua cầu trong chớp mắt làm cho lũ dã nhân ngỡ ngác. Nhưng họ chợt thấy hai tượng đồng khổng lồ, một người cầm gươm một người cầm trùy đứng ngang trước mặt liền nép vào bên đường cho lũ dã nhân vượt lên ...một con dã nhân vừa vượt lên thì hai tượng đồng múa gươm và trùy chém con dã nhân. Con dã nhân luống cuống, bốn con dã nhân còn lại xông vào hai pho tượng đồng.

Thu Sơn đạo sĩ cười khà khà.

– Mình nên đứng nép vào một bên xem tượng đồng và dã nhân giao tranh, tượng đồng đánh rất mạnh nhưng dã nhân cũng phản công không kém. Nhưng sức dã nhân chỉ có hạn, còn tượng đồng thì do cơ quan điều khiển cứ tấn công tới tấp theo bài bản không ngừng không nghỉ thành ra dã nhân chịu đâu có thấu được một hồi phải thối lui.

– Bên vách có nút điều khiển người máy bằng đồng Thiết Diện mò tìm chúng đi để hãm người máy lại rồi qua thôi ...

Thiết Diện lần mò một lát tìm ra nút điều khiển cơ quan hãm được người máy.

– Mọi người tiến theo ta.

Nói dứt lời đạo sĩ Thu Sơn lao vào căn phòng mà hai người máy bằng đồng canh cửa ...

Căn phòng khá rộng rãi có sập gụ, giá để tám thứ binh khí, trên cao có đề ba chữ “Thu hồn cung”, sơn son thiếp vàng ...Thu Sơn đọc ba chữ này thì liền hét lớn.

– Coi chừng chúng ta kẹt ...

Nhưng đã muộn mất rồi, cửa ra vô đã bị bí kín, trong phòng bỗng lấp lánh có ánh lửa lân tinh, rồi những chiếc đầu lâu với hai hốc mắt lấp lánh lửa lân tinh phóng vào ba người.

– Bình tĩnh đứng tất cả trên sập gụ mỗi người tự chọn lấy một món binh khí trê giá bát bửu chúng ta sẽ có lối thoát ...

Ba người vừa nhảy lên cái sập gụ thì cái sập như tụt xuống dưới sâu ...

– Phóng lên cao bám chặt vào bức hoành phi có ba chữ 'Thu hồn cung' lối thoát ở đó.

Vừa đụng vào bức hoành phi có ba chữ 'Thu hồn cung' thì vách đá mở tung ra trước 3 người là một đại sảnh trên đó có một Long sàng trải da hổ và một lô tượng đá đứng ngồi chung quanh Long sàng.

Cả ba tiến vào đại sảnh này. Nhưng vừa đi được mấy bước thì tự nhiên các tượng đá đang đứng ngồi im lặng đều vùng dậy và tay tượng nào cũng cầm binh khí nhằm tấn công ba người.

– Nhảy lên Long sàng sẽ thoát nạn.

Cả ba vội nhảy lên Long sàng, vừa đặt lưng lên long sàng thì Long sàng tụt ngay xuống với một sức rơi thật lạnh. Cứ bình tĩnh chúng ta sẽ xuống sâu dưới lòng đất ...

Long sàng ngừng rơi vào không khí như lạnh buốt, bốn chung quanh tối thui, Thu Sơn đạo sĩ lấy từ trong hồ lô một viên ngọc, ánh sáng ngọc minh châu toả ra lấp lánh.

– Chúng mình bị nhốt dưới lòng đất, nhưng sẽ không sao đâu, tất cả bơi được chứ.

– Sao bây giờ chúng mình bị trấn nước phải không đạo sĩ ?

– Chút nữa cái thùng nhốt chúng ta sẽ bung ra và chúng ta phải đối phó với loài thủy quái ...Tôi nghĩ hiện đang có người trong lăng mộ điều khiển công việc chống lại chúng ta. Các bạn đều có khí giới tốt cả, không sao đâu ...

Nhớ là đừng ai rời Long sàng cả, Long sàng này chế bằng gỗ trầm hương không chìm được đâu mà sợCứ bám lấy Long sàng để sống ...chúng ta đang ở dưới lòng hồ có thể gặp kỳ nhân đấy ...

Hồ này là Hồ Thủy ngân Tinh rộng lắm và cũng sâu lắm, dưới hồ rất nhiều thủy quái nhất là cá sấu ...

– Chuẩn bị sẵn chặt lấy Long sàng, chúng mình sắp bị tống ra ngoài hồ.

Đạo sĩ Thu Sơn vừa nói dứt lời thì nước như ủa lại long sàng như bị nước đẩy trời lên. Mọi người bám chặt lấy Long sàng và nín thở. Chừng một khắc trôi qua mọi người như nghe tiếng tấp bập bập dưới nước liền mở mắt ra thì thấy chiếc Long sàng đang dập dềnh trên mặt hồ rộng mênh mông và chung quanh họ là từng đàn cá sấu đang há miệng ra tấp mỗi, một con men lại định bò lên Long sàngĐạo sĩ Thu Sơn lấy gương đá gạt nó xuống.

– Vào thu vào giữa Long sàng dùng võ khí làm bơi chèo đưa Long sàng vào hòn đảo ở giữa hồ ở đó có kỳ nhân mình sẽ tìm được lời giải cho bài toán thám hiểm mộ Hạng Võ.

Bỗng nhiên một con chim đại bàng làm cho Lữ Xuân cảm thấy hoang mang đến cùng cực. Nhưng Đạo sĩ Thu Sơn cười hóm hỉnh ...nói với Lữ Xuân :

– Không sao đâu.

Thu Sơn vừa dứt lời thì con chim thứ hai sượt Lữ Xuân đi luôn ...vì đã nghe đạo sĩ Thu Sơn nói trước nên Lữ Xuân bình tĩnh để chim đưa đi, nằng nghe gió vù vù qua tai nhìn xuống thấy nước mênh mông hình như xa xa trước mặt có một hòn đảo nhỏ.

Chim bay rất nhanh chỉ trong chớp mắt nó đã hạ xuống một thảm cỏ trên đảo và Thiết Diện đang đứng cạnh một đạo sĩ tóc bạc râu cũng bạc.

– Quý vị chắc mệt lắm, vào trong lều cỏ uống trà với bần đạo ...Cái ông Thu Sơn thích 'dỗn' với nước cứ để ông ấy thông dong ngoài hồ, lát nữa ông sẽ tới ...Quý vị có kỳ duyên nên hôm nay ta có trà ngon ...Nghĩ ngợi đi, uống trà ăn mứt rồi ta sẽ cho chim đại bàng đưa về bên kia núi ...Ta nói thật tất cả là các duyên cái nghiệp cả đấy. Cái nhà bà Lữ Hậu dữ dằn rồi đây bà ấy sẽ hại luôn cả Hàn Tín lẫn Bành Việt. Bà ấy ghê lắm đó, chơi với bà ấy phải giữ mình ...Ta ở ngoài chốn giang hồ ta nói thật nên để cho Hạng Võ yên ...không nên đụng đến người chết ...

Thôi uống trà đi, chút nữa Thu Sơn nói mình nói chuyện nhiều. Cái ông Thu Sơn này ưa làm chuyện mạo hiểm ...Việc của bà Lữ Hậu liên quan gì đến ông mà ông dính vô. Nhưng chắc chắn đến đây ông sẽ bỏ cuộc, ông là bạn của Trương Tử Phòng đấy ...

Vị kỳ nhân vừa pha xong một tuần trà thì Đạo sĩ Thu Sơn xuất hiện, nói to :

– Chà hôm nay bạn ta có trà núi Di Sơn. Tuyệt, không phiêu lưu mạo hiểm vô lăng mộ Hạng Võ sức mảy mà có trà núi Di Sơn uống.

– Ông thì lúc nào cũng ăn với uống ... 'Dỗn' với cuộc đời mãi không chán ...Này Trương Tử Phòng mới hỏi thăm ông đó ...

– Ta nghĩ Trương Tử Phòng có dính vô vụ lăng mộ Hạng Võ chứ đâu định đẩy Hạng Võ vô

chỗ tự sát vì vậy ông ấy rất cảm cảnh Hạng Võ nên mới đêm Hạng Võ về tán ở đây ...Vậy ông nên nghe lời ta rút về núi đi ...

– Ta sẽ về núi, nhưng tính ta ham chơi, chắc ta chưa bỏ được bạn ta đâu phải thế không Thiết Diện ...

Thiết Diện nhìn đạo sĩ Thu Sơn đỏ mặt ...

– Nghe nói lúc này ông luyện đan dữ lắm phải không ?

– Ông mà còn tin chuyện luyện đan trường sinh bất tử sao ...Ta chẳng luyện gì cả ...Ta còn đang định phá giới là đằng khác ...

– Tu hành như ông sợ thật ...

– Ta biết ta nói ông không tin nhưng tu như ta cũng là một cái thú ...Chẳng phải tu để thế này hay thế kia ...Như vậy thì tu làm gì ...

Vị kỳ nhân nhìn Thu Sơn cười mỉm rồi châm bình trà mới.

– Ông phải uống thêm với ta một bình trà nữa ...

– Trà của ông ngon ông khỏi cần phải ép ...Ông cho ta uống là ta mừng rồi.

Hồi 6 : Ba Bức Thư Hăm Dọa

Lữ Hậu quyết định gọi Lữ Xuân và Thiết Diện về triều gấp để báo cáo tình hình quanh vụ thám hiểm lăng Hạng Võ.

Nghe báo cáo Lữ Hậu mơ màng về những vàng bạc châu báu và bảo vật của Tần Thủy Hoàng, nhưng bà cũng nghĩ đến việc sức khỏe của Hán Cao Tổ suy yếu bà hỏi Lữ Xuân :

– Khanh đưa thêm người đẹp cho thánh thượng phải không. Ta biết khanh có ý làm cho thánh thượng mê người đẹp mới, bỏ rơi Thích Cơ, nhưng thánh thượng uống nhiều thuốc bổ quá coi bộ sắp nguy hiểm rồi ...Khanh nên nhớ là khanh làm gì cũng không qua được mắt ta đâu ...Phải chuẩn bị ngay việc lập thái tử lên ngôi ...Thời cơ sắp tới rồi ...Người cần thêm bao nhiêu quân bao nhiêu người để thám hiểm lăng Hạng Võ cứ cho ta biết.

Bỗng nhiên vèo vèo ba mũi phi tiêu phóng tới trước án thư của Lữ Hậu. Lữ Xuân vùng gượng nhảy ra ngoài, cơ quan tự động đã đưa Lữ Hậu xuống hầm kín ...Thiết Diện không nói năng gì ngồi trầm ngâm.

– Không phải thích khách. Những mũi phi tiêu này phóng từ xa, do cơ quan điều khiển phóng tới ...Kẻ phóng chỉ có ý hăm dọa chứ không có ý mưu sát ...Lữ Xuân chạy lại nhặt ba mũi tiêu và ngạc nhiên nói lớn.

– Có ba bức thư, một gửi Hoàng Hậu, một gửi ta một gửi Thiết Diện.

– Chắc vụ này liên quan đến việc thám hiểm.

– Rà soát lại cơ quan bảo vệ và đọc thư cho ta nghe ...

Lữ Hậu cúi kính ra lệnh cho Lữ Xuân trong khi bà cứng ngắc trong bộ áo giáp bằng đồng.

– Muôn tâu thư đe dọa sẽ ủng hộ Thích Cơ lên làm Hoàng Hậu, đưa Như Ý lên làm thái tử nếu không ngưng việc thám hiểm mộ Hạng Võ.

– Thư ký tên ai ...

– Muôn tâu kí tên những người bảo vệ lăng mộ Hạng Võ ...

– Như vậy là còn có kẻ nhòm ngó kho tàng của Hạng Võ ...Chắc chắn kho tàng này phải lớn lắm ...Phải đẩy mạnh tốc độ thám hiểm lăng mộ Hạng Võ cho ta. Nhất định không lùi bước ...Đề phòng mẹ con Thích Cơ ...Thanh toán càng sớm càng tốt Hàn Tín ...Hãy nguy tạo thành tin tức là Hàn Tín muốn tạo phản đưa tới cho thánh thượng để thánh thượng xử lý ...Phải hành động thật kín đáo ...Nếu cần đẩy chỗ Hàn Tín phải tạo phản ...Tốt nhất là gài cho thánh thượng phải

thanh toán Hàn Tín thật êm ...

– Muôn tâu thần đã trình thánh thượng những tài liệu liên quan tới Hàn Tín.

Tất nhiên toàn tài liệu giả và thánh thượng đã cho mời Hàn Tín tới chắc chắn bị thanh toán. Hàn Tín đâu biết là bị mình gài nên thế nào cũng xa bấy ...Bây giờ còn Bành Việt nữa thôi.

– Thanh toán hết cho ta ...Nếu cần cả Hán Cao Tổ cũng thanh toán luôn ...Lúc này là chúng ta phải từ từ dành lấy hết quyền hành ...Khanh để những công việc ấy ta lo, khanh hãy xuống lăng mộ Hạng vũ một phen nữa cho ta ...Sự phòng thủ ở đây ta thấy chưa chặt chẽ lắm ...

– Muôn tâu mình dùng toàn nữ binh nên không được mạnh lắm ...

– Người đã liên lạc với đám Hắc giang hồ chưa. Ta phải nắm đám này để chúng làm tai mắt bảo vệ ta ...

– Muôn tâu thần đã thu phục được một số ...Nhưng có lẽ phải cho chúng cải trang thành cung nữ để lo việc bảo vệ

– Đó là đội quân mật của ta, chúng muốn cải trang thành gì thì cải trang, cải trang cũng là nghề của chúng mà ...Ta muốn nơi ta ở phải được bảo vệ tối đa.

Phải kiểm soát thật kĩ các cơ quan bảo vệ nhất là những hầm hố và cơ quan cạm bẫy ...Người rà lại hết rồi đi thám hiểm ...có thể thỉnh linh ta sẽ ngự giá đến đó.

Nhà sư chùa Viên Giác có gì đáng nghi ngờ không ...ta muốn luôn luôn các người phải nghi ngờ ...không được tin ai hết..Nguyên tắc làm việc là phải như vậy nghe chưa.

Còn cái ông ở giữa hồ nữa ...Ồấy có chịu theo ta không ...Ta khoái hai con đại bàng của ông ấy lắm ...Hãy cho đóng gấp thuyền để ta ngự ra cái đảo giữa hồ đó ...

– Muôn tâu việc này phải chờ đạo sĩ Thu Sơn ...

– Tại sao Thu Sơn lại không chịu vào chầu ta.

– Muôn tâu, ông nói ông là người thô lậu tới nói cung cấm làm hoen ố nơi cung cấm.

– Thiết Diện nữa ... Lúc nào người cũng mang mặt sắt ...tại sao vậy.

Nghe Lữ Hậu hỏi Lữ Xuân toát mồ hôi. Bây giờ mà Lữ Hậu bắt Thiết Diện bỏ mặt sắt ra chắc hẳn nàng sẽ mắc tội nói dối Hoàng Hậu. Vì mặt Thiết Diện đâu có xấu xí gì ...

– Muôn tâu, thần sợ mẫu hậu nhìn thấy mặt thần ăn không ngon ...

– Cứ mở mặt sắt ra ...

Lữ Xuân nghe lệnh của Lữ Hậu, nàng đưa mắt ra dấu với Thiết Diện nhưng Thiết Diện vẫn bình tĩnh.

– Muôn tâu nếu Mẫu Hậu cho phép thần xin lột mặt sắt ra ...

– Ta không những cho phép mà còn ra lệnh nữa ...

Thiết Diện vẫn từ từ tháo mặt sắt ra và nói lớn :

– Muôn tâu xin Mẫu Hậu tha tội vì thần đã làm Mẫu Hậu ăn bữa nay không ngon.

Mặt sắt được gỡ ra và một bộ mặt chằng chịt những sẹo hiện ra với mũi bị rách toác, miệng mất môi, hàm lệch, trông thật gớm ghiếc – Thôi người có thể mang mặt sắt vô ...Ta chỉ cần biết mặt thật của người thôi ...

Lữ Xuân không ngờ Thiết Diện đã có một bộ mặt khác để che đậy bộ mặt đẹp của mình.

– Các người lên đường đi ...Nhớ tường trình tin tức về cho ta biết mỗi ngày ...

Hồi 7 : Thư Của Trương Tử Phòng

Lữ Xuân về tới bản doanh nàng rất vui mừng khi thấy đạo sĩ Thu Sơn đã có mặt ở đấy.

– Hàn Tín bị thanh toán rồi phải không ...Được chim bẻ ná được cá quăng nơm mà ...

– Sao đạo sĩ tài vậy, mới chỉ là tính toán thôi mà ...

– Hán Cao Tổ đã mời tới và cho giáp sĩ thanh toán cái một ...Không những Hàn Tín bị giết mà còn bị tru di ba họ nữa ...độc thật ...bây giờ thì mình xuống lăng mộ nữa phải không ...

– Dạ, hoàng hậu có gửi quà cho đạo sĩ, trà trăm mà đấy ...

– Uống trà trăm mã của hoàng hậu ta lo cho cái đầu ta quá ...Ta nói trước, đi thám hiểm với ta chỉ là đi chơi. Ta không dính vô chuyện ân oán giang hồ. Thôi để pha trà trăm mã uống chơi. Theo lẽ ta không nên uống cái thứ trà sát sinh này. Thứ trà ngựa nhai vào bao tử rồi xuống núi bị chém bay đầu móc trà ra sao ướp dâng vua, kẻ tu hành như ta phải tránh xa. Nhưng không uống thì mắc tội khi hoàng hậu. Khi hoàng hậu còn nguy hơn khi quân nhiều ...Uống trà đi rồi mình lên đường. Nhớ lần này phải đem theo nhiều quân nhiều thuốc nhựa thông ...Mình sẽ đến thẳng lăng mộ, chứ không đi lòng vòng ...

Quý vị đều nhận được thư hăm dọa phải không. Ta cũng mới nhận được thư hăm dọa. Với ta hăm dọa ngăn cản là thúc đẩy ta tiến tới ...Người ta bảo ta là đạo sĩ khủng. Nhưng tính ta vậy, ngăn ta là ta làm ...Đời không phiêu lưu chán ngắt ...Này có mặt nạ nên mang theo nhé ...Dưới đó nguy hiểm lắm chứ không phải chơi đâu ...Chúng mình đi lần này là đụng độ thật ...Nhưng cái đầu Lý Tư, Triệu Cao ghê lắm đó là những tay chuyên môn về hăm dọa và cạm bẫy ...Kèm theo lại còn có Trương Tử Phòng nữa ...

Uống trà đi trà trăm mã đặt biệt thật rất có hậu ...Quý vị có thấy cái hậu của nó không, vừa mát, vừa ngọt ...Trà ngon là cái hậu ...Con người ta tốt hay xấu cũng ở chỗ có hậu hay không ...Bà Lữ Hậu lo cho cái hậu của bà ấy quá nên bà gây hơi nhiều ân oán đấy ...Bà này đáng lẽ phải lấy Tần Thủy Hoàng mới phải ...chứ ôngHán Cao Tổ chịu sao thấu bà này ...

Nghe Đạo sĩ Thu Sơn nói Lữ Xuân cau mày, Thiết Diện vội lên tiếng.

– Uống trà đi đạo sĩ, hơi đâu mà nói chuyện thiên hạ có lúc mang lụy vào thân ...

– Ta biết cái số ta mà ...Ta nói vậy mà không ai nỡ hại ta đâu ...Không chừng bà còn mời ta làm quân sư. Ta nói trước, việc bà ấy làm quá đáng đấy, nhưng bà lại chẳng sao vì vậy cánh bà đông, cái số bà tốt ...

– Thôi dẹp chuyện ấy đi ...Hôm nay theo ý đạo sĩ mình đến mộ Hạng Võ bằng ngả nào.

– Đi đường thủy, đi bằng thuyền, phải thuyền độc mộc mới vào được lòng mờ. Lữ tướng quân hãy cho chuẩn bị thuyền độc mộc đi ...Nhớ đem theo cung thủ và khiên độc mộc cho nhiều ...Bọn ta trên đảo đã chỉ cho ta con đường này ...Đường này hang ổ của thủy quái ...Mà thủy quái ở đây không chỉ có sấu không đâu nhé, còn nhiều loại ghê gớm lắm đấy.

Phải dùng thứ thuyền độc mộc thật tốt. Thứ thuyền dùng chỉ một cây gỗ lớn gọt đẽo thành thuyền mới hi vọng đối phó được với thủy quái.

– Đạo sĩ có thể yên chí về chuyện này, trong triều đình có một chuyên viên về thuyền độc mộc ...Tôi ra lệnh đem gấp đội thuyền độc mộc tới. Ngoài thuyền độc mộc còn có loại thuyền bọc sắt nữa ...

– Phải có thuyền tốt mới hy vọng qua mặt được những loài thủy quái ở hồ này. Nghe nói dưới đường hầm có một cặp giải ghê lắm ...Nhưng nó thường chỉ ở dưới sâu chỉ nổi lên mặt nước lúc trời trời thôi ...Mà thời tiết này ta xem thiên văn rồi trời êm lắm.

Một tên lính vào báo tin với Lữ Xuân.

– Trình tướng quân có thánh chỉ ...

Lữ Xuân vội vàng quì xuống nhận thánh chỉ mở ra đọc rồi tủm tỉm cười :

– Đạo sĩ hay thật Hàn Tín đã bị hạ, hoàng hậu ra lệnh phải xuống lăng mộ Hạng Võ gấp để còn hồi triều lo việc trong cung ...Mai ta bắt đầu được chưa ...

– Ngay ngày mai có thể được. Việc quan trọng là phải có nhiều quân bơi lội giỏi và ít nhất mười thuyền độc mộc ...Chỉ những người biết bơi lội mới cho tham gia chuyến thám hiểm này ...

Riêng về loài giải ta ta có mang theo một loại thuốc thả xuống nước là loài này phải tránh xa, có thể yên tâm.

Bỗng nhiên một loạt tên bắn xuống bàn mỗi tên mang một lá thư.

Thu Sơn đạo sĩ cười khà khà nháy ra ngoài rồi chạy vô.

– Bọn này quái quỷ thật chúng dùng mấy con vượn bắn tên xuống chúng ta ...

– Thư gì vậy. Lại hăm dọa phải không.

– Có thư của đạo sĩ đấy ...

– Chà thư của Trương Tử Phòng . Viết gì đấy ...Muốn vô chơi thì cứ vô nhưng đừng bạo động

...Với người đã chết nên tôn trọng ...Vụ này nên nói với Lữ tướng quân và Lữ hoàng hậu ...Ta chỉ là kẻ đi chơi ...không liên can gì đến ta ...Đúng, nên để yên cho người chết ...Của cải chẳng phải của riêng ai ...Đúng, hoàn toàn đúng. Ta đâu có ham gì của cải ...Của cải danh vọng những thứ đó hoàn toàn xa lạ với ta ...Nhưng đừng qua mặt ta ...Ta là người đạo đức kính mà ...

Hồi 8 : Cuộc Đụng Độ Nảy Lửa

Ngồi trên thuyền độc mộc, Lữ Xuân đạo sĩ Thu Sơn thung dung ngắm trời mây, nàng bỗng để ý thấy hai con đại bàng đang liệng trên đầu ...Đạo sĩ Thu Sơn huyết sảo miệng tự nhiên một đại bàng sà xuống thấp làm người lính chèo thuyền độc mộc luống cuống lo sợ. Đạo sĩ Thu Sơn ngoắt tay một cái con chim bay lên cao.

– Bạn ta đã cho hai con đại bàng yểm trợ ta ...Nhưng bạn ta đi xa rồi. Bạn ta nói bạn ta phải về hoàng mạc chứ sống ở hoàng đảo này không yên nữa rồi. Lữ Hậu đã biết chỗ thì phải tránh. Bạn ta đã đánh được việc luyện đan cho Tần Thủy Hoàng ...Bạn ta tin rằng bạn ta cũng sẽ tránh được Lữ Hậu dù Lữ Hậu tồn tại hơn Tần Thủy Hoàng ...Nhưng tốt nhất là tránh những người quá nhiều tham vọng ...

Đạo sĩ Thu Sơn từ từ đứng dậy ngoắt tay ra hiệu cho đoàn thuyền dừng lại – Bây giờ thuyền chui vào hang ngầm này ...Nên nhớ đây là đường nước ngầm chảy từ trên núi chảy xuống. Mình sẽ đi ngược đường nước này ...Trong đường nước ngầm này có nhiều bất ngờ lắm. Thuyền nào cũng cần phải có khiên và mộc ...

Thuyền ta sẽ đo đầu ...Kể là thuyền Thiết Diện và Lữ Xuân ...Nhớ là phải tuyệt đối nghe lệnh ta ...Đừng có làm ẩu nhé ...Bình tĩnh và phối hợp chiến đấu khít khao ...Ta chỉ mới nắm được đường nước này trên họa đồ thôi ...Đường này càng vào sâu càng hẹp. Nhưng sao đó lại rộng ra ...

Thuyền đạo sĩ Thu Sơn phóng lên đầu. Đạo sĩ tay cầm gươm đá mắt dăm dăm nhìn về phía trước ...

Thuyền đạo sĩ lọt vào đường nước ngầm như chui vào miệng con thú khổng lồ ...Thuyền Thiết Diện phóng theo sau, thuyền Lữ Xuân kế tiếp ...Bỗng Lữ Xuân thấy nước như xoáy ...một đàn cá sấu bơi lại một con miệng ngoác ra như muốn tấp lấy be thuyền ...Một thủy thủ bị cá sấu đớp mất mái chèo ...Lữ Xuân phóng gươm đâm mù mắt con cá sấu vừa tấn công, nó ngoắt đuôi làm như chạy nhưng sự thực nó quật đuôi vào thuyền nghe đến bình một cái người thủy thủ ngồi gần đó bị đuôi cá sấu quật trúng té xuống nước chỉ loáng một cái người này bị cá sấu tấp tha đi.

– Lấy tên sắt tẩm thuốc độc bắn vào miệng con cá sấu ...

Lệnh vừa ban ra cung thủ giương cung nã tên độc tới tấp vào miệng và mắt các con cá sấu hung hãn. Trúng tên chúng trở nên điên cuồng xúm nhau dùng đuôi quật vào thuyền ...

Chiếc Thuyền nhờ đục bằng gỗ tốt nên đuôi cá sấu chỉ làm nghiêng cho nước vô chứ không làm bể được. Lữ Xuân hô quân chèo thuyền gấp cho đuổi kịp thuyền của đạo sĩ Thu Sơn, thuyền chui vào đường hầm bỗng nhiên Thu Sơn hét to, coi chừng đá đổ xuống đưa khiên mộc

lên đỡ mau ...

Tiếng hô vừa dứt thì trận mưa đá trút xuống, nhờ có khiên che đỡ, nên mọi người coi như không ai bị thương gì cả, nhưng có một chiếc thuyền bị đá đổ xuống chìm luôn.

– An toàn rồi, ta đã khóa được cơ quan bắn đá.

Thuyền đi vào khúc đường nước ngầm rất hẹp mọi người chèo khó khăn lắm thuyền mới qua rồi.

Bỗng nhiên nước như cuộn cuộn dâng lên khi đoàn thuyền ra tới đường nước rộng rãi, Thu Sơn đạo sĩ hô lớn. Mọi người cứ bình tĩnh ta đã thả thuốc đuổi thuốc luồng đi xa rồi ...không sao đâu.

Nước vẫn cuộn cuộn như sôi sục lên nhưng chừng một phút sau thì nước lắng xuống. Trước mặt mọi người là một con đường ngầm lên núi.

– Ghé thuyền vào bờ chờ đợi ta một chút.

Thuyền vừa ghé bờ đạo sĩ Thu Sơn đã nhảy lên bọc đá vào ra hiệu cho Lữ Xuân cũng với Thiết Diện ghé thuyền theo ...Đạo sĩ vừa đặt chân lên bọc đá đã múa gươm vì tên sắt bắn ào ào xuống thuyền vào người đạo sĩ ...Đạo sĩ vừa múa gươm đá vừa nhảy vọt lên trên một mỏm đá và hô to. Mọi người hãy lấy mộc và khiên chống tên, ta sẽ đóng cơ quan lại Đạo sĩ Thu Sơn vừa vọt lên tới mỏm đá bỗng bị hất nhào xuống và tên càng lúc càng bắn ra dữ dội ...

Thiết Diện phóng lên khỏi thuyền và cười hăng hắc.

– Đạo sĩ ơi, ông hay lắm nhưng mắt ông hơi kém, ông bị trúng đòn rồi phải không, đây ông coi này. Trước khi đóng nút cơ quan phải gài lựa cáci bẫy đã ...

Vừa nói Thiết Diện vừa đẩy tảng đá như bàn cờ lên mỏm đá, rồi đẩy mạnh vô nút cơ quan. Tên ngừng bắn ra, và đạo sĩ Thu Sơn cũng vừa phóng tới ...

– May mà đạo sĩ né kịp nếu không thì trúng tảng đá vừa rồi chắc đạo sĩ tan xác rồi.

Đạo sĩ Thu Sơn cười.

– Bọn Lý Tư và Triệu Cao hay thật ...Cơ quan nào của chúng cũng tinh vi cả, bây giờ thì chúng mình có thể thung dung rồi.

Ba người đi hàng ngang trên con đường lát đá. Bỗng cả ba trở mắt ngang trước mặt. Thiết Diện vùng gươm định xông tới, đạo sĩ Thu Sơn giơ tay ngăn lại.

– Bình tĩnh, coi chừng cạm bẫy.

Nhưng thanh gươm trong tay Thiết Diện đã bỗng nhiên vụt ra khỏi tay và như muốn lôi theo luôn Thiết Diện.

Đạo sĩ Thu Sơn vùng gươm đá tiến lên.

– Tượng đá thôi, nhưng chớ lại gần, trúng một chùy đá là toi mạng đấy. Cát hết gươm bằng kim khí đi để ta giải quyết chiến trường cho.

Đạo sĩ Thu Sơn múa gươm đá tiến lên thấy rõ tượng đứng nguyên chỉ có hai cánh tay cử động ông luồn xuong dưới pho tượng tránh những đường truy ác hiểm, thấy rõ ...tượng cử động được là do người tiến đến gần. Cơ quan điều khiển nằm trên đường đi ...Chính những bước chân bước trên đường đã là cho cánh tay tượng cử động theo bài bản sắp đặt trước ...

– Mọi người hãy lui trở lại.

Mọi người theo lệnh của Thu Sơn lui trở lại quả nhiên tượng không còn múa chùy tấn công nữa ...

Đạo sĩ Thu Sơn leo lên vai pho tượng và lấy mũi gươm bằng đá đục vào hai mắt pho tượng tự nhiên pho tượng phát ra tiếng o o và di chuyển vào một cánh cửa bên vách đá ...

– Chướng ngại đã dẹp rồi, kể như Thiết Diện lại mất kiếm, mọi người có thể tiến lên, nhưng kể từ giờ này không ai được mang trong mình một đồ kim khí nào vì trong này có những cục nam châm cực mạnh ...

Mọi người tiến theo Đạo sĩ Thu Sơn vào một đại sảnh rộng mênh mông trong đó có tám cái

quan tài bằng đá đen để theo hình bát quái ở giữa có một bệ xây cao lên để một chiếc quan tài bằng đá hoa cương màu đỏ ...

– Tới mộ Hạng Võ rồi sao đạo sĩ.

– Chưa đâu, đây mới chỉ là mộ của những người đã chết cho Hạng Võ ...Phải cẩn thận lắm đấy nhé.

Tất cả làm việc theo lệnh của ta. Không một ai được phép lạng quạng.

Đạo sĩ Thu Sơn đứng lại ngắm nghía một hồi rồi ra hiệu cho Thiết Diện và Lữ Xuân lại gần.

– Tám cái quan tài này là tám cửa vào cái cửa chính là chính quan tài màu đỏ kia ...Nhưng tất cả chỉ có một cửa vào được thôi. Theo quý vị ta nên vào cửa nào trong các cửa Càn, Khảm, Cấn, Chấn, Tốn, Ly, Khôn, Đoài, chỉ có một cửa sống thôi nhé.

Lữ Xuân và Thiết Diện lắc đầu ...Đạo sĩ Thu Sơn cười và nói lớn.

– Chúng ta chỉ có một cửa vô được là cửa Càn ...Nhưng vấn đề không phải đơn giản đâu ...Ai có mặt nạ đeo lên đi.

Nói dứt lời Đạo sĩ Thu Sơn đeo mặt nạ lên mặt và ngoắt mọi người theo ông tiến vào vùng bát quái ...

– Chỉ ba người tiến vào thôi nhé, tất cả ở ngoài chờ lệnh, cung thủ, cung tên sẵn sàng ...

Hồi 9 : Đụng Cửa ,Càn, Rơi Xuống Giếng, Mất Thiết Diện

Đạo sĩ Thu Sơn tiến rất ung dung vào chiếc quan tài thứ nhất, ông lấy gươm đá gõ lên nắp chiếc quan tài này ba cái rồi vụt nhảy ngang qua bên. Một tiếng nổ bụp một cái nắp quan tài bật ra, một luồng khói phan lên, mấy cung thủ không đeo mặt nạ ngất xỉu ...

Đạo sĩ Thu Sơn khua gươm ra dấu mọi người tiến theo ông trên con đường lát đá.

Bỗng con đường như nứt ra mọi người tụt xuống hụp hẳng ...

– Dùng kinh công vọt lên.

Mọi người cố gắng dùng kinh công vọt lên, nhưng chỉ làm ngưng được sức rơi chứ không nổi vì phía trên đã bị bịt kín ...

– Càn là trời, khôn là đất ...Càn thì phải lên tại sao lại xuống ...Khó quá, khó quá ...

Sức rơi từ từ, nhờ hạt minh châu trong chuỗi thanh kiếm bằng đá mọi người thấy mình đang rơi xuống một giếng nước ...

– Ráng bám vào thành giếng ...

Đạo sĩ Thu Sơn bám được vào một bậc đá và giơ tay ra quơ được Lữ Xuân đưa vào đứng cạnh trong khi Thiết Diện rơi thẳng xuống giếng ...

Đạo sĩ gõ gõ vào vách đá thành giếng một cánh cửa đá mở ra ...

– Tiếc quá Thiết Diện lại phải phiêu lưu nhiều hơn ta ...Ta hãy vào đây tiếp tục cuộc mạo hiểm.

Lữ Xuân nhìn đường hầm hun hút sâu rồi lại nhìn Đạo sĩ Thu Sơn.

– Mình đi đâu, trở lại chỗ lúc nãy sao ...

– Có thể mình chỉ thẳng lẳng Hạng Võ ...Chỗ lúc nãy chỉ là một cái bẫy thôi.

Con đường này đến lằng gằng hơn.

– Sao đạo sĩ bảo vô cửa Càn là không có gì nguy hiểm.

– Theo lẽ cửa Càn là cửa trời là chúng ta đi lên, không hiểu sao dịch lý ở đây lại khó hiểu quá ...Thôi ta tính chuyện khác ...

Đạo sĩ Thu Sơn vung gươm đá phăng phăng đi đầu Lữ Xuân nghĩ đến Thiết Diện cô đơn thì rùng mình.

Đường đi trơn đầy những rêu và ngọt ngạt khó thở, nhưng đạo sĩ Thu Sơn đi rất mau.

Qua một khúc quanh, đột nhiên đạo sĩ Thu Sơn đưa gươm lên một tiếng keng rất lớn vang lên, và đạo sĩ lùi bước trở lại ...Kéo Lữ Xuân trở lui và nói nhỏ.

– Đụng tượng đá nữa rồi.

Đạo sĩ Thu Sơn ngừng lại và bảo Lữ Xuân đứng im, ông luồn lách tiến lên tránh thế chém có bài bản của tượng đá ...Kết quả là ông đã tiến lại được sát tượng đá và ông trèo lên vai tượng đá lấy kiếm đá đưa vào lỗ tai tượng đá ngoáy hai vòng tượng đá từ từ di chuyển qua cái cửa cạnh vách vừa mở tung ra. Pho tượng vừa đi vô thì cửa cũng đóng lại.

– Vượt qua cửa ải này mau ...

Lữ Xuân nghe lời Đạo sĩ Thu Sơn phóng qua chỗ tượng đá vừa đứng chặn, thấy đạo sĩ Thu Sơn đứng tần ngần giữa ngã ba đường.

Vô lăng Hạng Võ hay trở lại chỗ mồ bát quái.

– Thế còn số phận của Thiết Diện thì sao ...

Đạo sĩ Thu Sơn đứng im mỉm cười :

– Chút nữa gặp thôi, không có gì nguy hiểm đâu ...Có tướng quân nên coi chừng đó.

Thu Sơn đi vào con đường nhỏ và ngoắt Lữ Xuân đi theo. Con đường hẹp hai hai người không thể đi song song ...

– Có quái thú chặn đường ...

Vừa nghe tiếng đạo sĩ Thu Sơn quát lên như vậy thì Lữ Xuân đã nhìn thấy hai con mắt đỏ lòm đang nhìn mình lom lom ...Đạo sĩ Thu Sơn vung kiếm đá phóng mắt quái thú. Quái thú bị thương phun ra một thứ hơi màu đen rất khó chịu nhờ đeo mặt nạ chứ không thì Lữ Xuân đã xỉu ...

– Gặp mãng xà rồi ...lùi lại một chút đi ...

Vừa nói Đạo sĩ Thu Sơn vừa lùi lại, nhưng mắt vẫn nhìn thẳng đằng trước và gươm đá vẫn lăm lăm trên tay.

Đạo sĩ thấy hồ lô xuống đổ ra tay mấy viên thuốc rồi đưa thuốc lên miệng nhai.

Đạo sĩ ngồi xuống như con cóc và phun thuốc từ miệng mình ra về phía con mãng xà ...Mùi thuốc thơm phức và Lữ Xuân thấy hai mắt mãng xà từ từ nhắm lại ...

– Ta tu hành không sát sinh ...Con mãng xà này mạng còn lớn lắm mới gặp ta ...Thôi mình qua. Nó ngủ ít lắm phải ba ngày đêm mới thức ...Mình mới trị con cái còn con đực nữa ...Hiện con đực đi xa ...

Thu Sơn đạo sĩ phóng lên trước vượt qua con mãng xà đang nằm ngủ. Lữ Xuân thấy con rắn thật to, đầu bằng cái lu thân mình dài thườn thượt.

Phóng qua con rắn, Đạo sĩ Thu Sơn ngừng lại trước một cái cửa bằng đá tảng hai bên có hai con sư tử đá ngồi cạnh ...

Đạo sĩ Thu Sơn đứng suy nghĩ, rồi từ từ đến con sư tử thò tay vào miệng sử tử đá ...

Bàn tay đạo sĩ Thu Sơn vừa rút cái lưỡi con sư tử đá thì cánh cửa đá tự động mở tung ra, và ngay khi đó một loại ám khí từ đó bay vút ra vi vút.

Lữ Xuân vì không đề phòng đã trúng một mũi kim châm ngã gục xuống ngay trước cửa đá. Đạo sĩ Thu Sơn từ tốn tiến lại đỡ Lữ Xuân dậy mỉm cười khi thấy Lữ Xuân hôn mê.

Đạo sĩ chậm rãi chấy hồ lô xuống đổ thuốc ra cạy miệng Lữ Xuân đổ thuốc và sau đó dùng khí công chữa thương cho Lữ Xuân.

Tron nháy mắt Lữ Xuân tỉnh dậy, Đạo sĩ Thu Sơn nói nhỏ.

– Tướng công trúng một thứ ám khí độc lắm thứ này đòi hỏi mỗi ngày tướng công phải uống thuốc nó mới ngưng phát tác. Phải uống thuốc tới mười năm mới hy vọng qua khỏi ...

Hôm nay kể như tướng công qua khỏi vì tướng công gặp bần đạo ...Chứ không gặp bần đạo kể như toi mạng luôn rồi.

– Bây giờ mình vào lảng chứ.

Mặc dầu trong lòng nặng trĩu những lo âu về vết thương vừa mới được ngăn lại cho khỏi phát tác nhưng Lữ Xuân vẫn quyết tâm không bỏ cuộc.

– Vào được chứ đạo sĩ.

– Nhất định là được rồi, không chừng gặp Thiết Diện ở trong đó luôn.

Hai người bước qua cửa đá thấy đại sảnh rộng mênh mông bốn bên vàng song lộng lẫy, không khí phảng phất mùi trầm hương trang nghiêm.

– Tướng công có nhìn thấy màn che như sương khói kia không ...Hầm mộ Hạng Võ trong đó.

– Còn già nguy hiểm không đạo sĩ ...

– Rất tiếc bản đồ của mình chỉ có phần cửa đá, còn sau đó là mình phải tự kiếm lấy đường vô hầm mồ, nên bần đạo đang băn khoăn ...

– Đạo sĩ băn khoăn cái gì.

– Bần đạo nghĩ rằng mình sắp phải đương đầu với nhiều nguy hiểm vì cái gì cũng thế, cuối đường thường lắm chông gai ...

– Vậy thì phải làm sao ...

– Cần suy nghĩ cân nhắc từng tí một vì trước mắt chúng ta đụng vào đâu cũng có thể mất mạng như chơi. Tướng công thấy đó, sơ xảy là không thể về được chứ đừng nói tới đích nữa. Tướng công cầm tạm thanh gươm đá này đi, để bần đạo lần mò ...

Cầm thanh gươm trên tay Lữ Xuân không ngờ thanh gươm nặng đến như vậy, nàng là người nội lực thâm hậu sức khoẻ thuộc loại kiện tướng mà cầm thanh gươm còn thấy muốn trệ tay. Thế mới biết đạo sĩ Thu Sơn là người có sức khoẻ phi thường, nội lực thâm hậu thật.

Nhìn lưỡi gươm, Lữ Xuân ngạc nhiên lưỡi gươm này chứng tỏ đây là một thanh gươm bằng ngọc chứ không phải bằng đá ...

Đạo sĩ Thu Sơn thận trọng từng bước đến gần chính cái đỉnh bằng gang, trong khi Lữ Xuân hồi hộp theo dõi từng bước của đạo sĩ và lăm lăm thanh gươm trên tay sẵn sàng đối phó với mọi tình huống ...

Hồi 10 : Thiết Diện Được Giải Phóng

Đột nhiên Đạo sĩ Thu Sơn lặng người đi và hét lớn nhảy tung lên cao.

– Coi chừng ám khí.

Lữ Xuân múa kiếm che kín thân thể, nghe lưỡi kiếm chạm ám khí keng keng đạo sĩ Thu Sơn trên cao tung một ngọn đá như gà đá vào bức rèm treo trên cửa gian phòng trước mặt tự nhiên ám khí ngưng tung ra.

Thu Sơn đạo sĩ vừa hạ chân đất đã bay ngay đến chiếc đỉnh lớn nhất xoay một vòng, gian phòng tự nhiên đáng trưng hắt lên bởi những ngọn lửa lân tinh lập lè ...

Đạo sĩ Thu Sơn nhìn những ngọn lửa lân tinh bằng cặp mắt như diều cợt vừa lúc đó có tiếng đàn nổi lên tiếng đàn như mơ hồ như xa vắng, bỗng nhiên ánh sáng lân tinh từ từ tối dần đi.

– Đừng động thủ gì cả, thử xem họ còn dấn mặt mình đến đâu ...

Đạo sĩ Thu Sơn ngồi toạ thiền đất mắt lim dim nghe tiếng đàn réo rắt.

Trong khi đó tiếng đàn làm cho Lữ Xuân lòng bổng dâm ra chán chường không còn muốn nghĩ gì tới danh lợi tiền tài của cải chỉ muốn nghỉ ngơi. Chưa bao giờ lòng Lữ Xuân nặng trĩu như lúc này.

Trong chớp mắt căn phòng nư chìm trong một làn khói sương màu trắng ...

Đạo sĩ Thu Sơn đứng dậy tiến tới chiếc đỉnh thứ hai xoay một vòng, bỗng nhiên căn phòng như được mở ra thêm cửa, và Thiết Diện người ướt nhem chạy ra từ một khung cửa hẹp.

Nhìn thấy Lữ Xuân, Thiết Diện hét lớn lên.

– Đạo sĩ đâu rồi tướng quân.

– Đạo sĩ đang ngồi trước mặt tráng sĩ đó ...

– Sao phiêu lưu vui không .

– Mệt muốn chết đạo sĩ ơi ...đang bị nhốt trong phòng kí không hiểu sao phòng được mở ra ...

– Ta biết có bạn ở trong đó nên vừa mở cửa giải phóng cho bạn đó.

– Có gì ăn không đói quá đạo sĩ ơi.

– Thôi chịu khó uống mấy viên thuốc cho khoẻ đi rồi tính ...

– Tiến tới hay lui ...

– Phải tiến thôi nhưng bây giờ là tự mình mò mẫn chứ đến đây bản đồ hế còn xài được rồi ...Huynh có khám phá được gì không ...

– Tớ một nhà mồ nhưng không làm sao mở được nắp quan tài ...Trong nhà mồ này có nhiều tượng bằng vàng ...

– Có tượng bằng ngọc không?

– Có một pho tượng duy nhất mà thôi ...

– Mắt tượng bằng kim cương phải không?

– Đúng vậy ...Mắt nào cũng bằng kim cương long lanh sáng ...

– Huynh vào được phòng đó không ?

– Chỉ dám nhìn chứ không dám vào vì thấy có vẻ huyền bí quá, sợ vô bẫy.

May cho huynh đó, vào là tán mạng ...Chỉ cần bước qua cửa là sa bẫy liền, phòng này có trong họa đồ ...Quan tài đá đó có chứa vàng bạc châu báu đấy.

Nghe đạo sĩ Thu Sơn nói Lữ Xuân thấy vui trong bụng tất cả mục tiêu cuộc thám hiểm này là đến phòng đó. Lữ Hậu chỉ muốn lấy những thứ đó, nhưng phải làm sao đây.

– Tráng sĩ còn nhớ đường đến đó không?

– Nhớ nhưng nghĩ đến đó đã rùng mình rồi ...Bảo tôi làm gì cũng được chứ bảo tôi trở lại đó lần thứ hai, xin chịu ...

– Mình còn một đường khác đến đó ...Nhưng tướng quân đến đó làm gì ...Định chiếm đoạt những thứ đó sao ...

Lữ Xuân chợt dạ lắc đầu ...

– Đã xuống đây là phải biết đủ mọi thứ chứ ...

Nên lắm, nơi đó có những họa đồ ...Nhưng cái gì đã tính tới vàng bạc châu báu là phải đổ máu đấy ...Bây giờ trước mắt mình vô lăng mộ Hạng Võ cái đã ...Mình chỉ cần vượt qua cái màn cửa kia là sẽ đi tới. Nhưng qua cái cửa đó cần phải nắm vững chín cái đỉnh này.

– Có phải đạo sĩ vừa nói xoay đỉnh cho tôi ra không?

– Đúng, Thiết Diện giới lắm ...Bây giờ anh em mình xoay mấy cái đỉnh này nhé ...Lữ tướng quân cảnh giới bọn nay làm ...

– Làm ghế để làm gì vậy ...

– Mình mò mẫm thôi, chứ biết làm sao. Phóng ngày qua cửa kia ư ...Phiêu lưu lắm ...

Nói dứt lời Đạo sĩ Thu Sơn tiến lại gần cái đỉnh thứ ba, nhưng ông chưa tới nơi, thì bỗng nhiên từ từ chiếc đỉnh lừa bốc lên ngùn ngụt ...

Đạo sĩ Thu Sơn vội lùi lại thủ thế, nhưng lửa hình như từ một bàn tay vô hình nào đó đã đốt cháy luôn chín cái đỉnh ...

Ngọn lửa càng bốc lên cao thì trong những chiếc đỉnh hình như có chất dẫn hoả chảy ra làm căn phòng ra, làm căn phòng như chìm trong biển lửa.

– Rút ra ngoài thôi, không nguy đấy ...Có bàn tay bí mật muốn hoả thiêu mình.

Nói dứt lời đạo sĩ Thu Sơn phóng ra cửa nhưng đá đã sập xuống lúc nào không biết.

Hồi 11 : Cây Ăn Thịt Người

Đạo sĩ Thu Sơn quay vội trở lại cái cửa mà Thiết Diện lúc này chui ra ngoắt tay ra hiệu cho Lữ Xuân và Thiết Diện phóng theo – Mình lắm đường cùng rồi ...Phải thoát ra ngã này thôi.

Ba người vừa thoát ra khỏi phòng thì chính cái cửa này cũng đóng luôn.

– Mình bị giam trong phòng kín rồi đạo sĩ ơi.

Thu Sơn đạo sĩ cười nhạt trước câu nói của Thiết Diện và ra hiệu cho Lữ Xuân đưa thanh gươm đá cho ông. Vô đây thì bần đạo nắm được họa đồ rồi ...Trong cái phòng vừa rồi mình mới bế tắc ...Bây giờ đến lúc Thiết Diện cần phải cho bần đạo biết rõ, Thiết Diện từ đâu đến phòng này ...Có phải từ cái khu mà Thiết Diện nói có tượng vàng tượng ngọc, mắt kim cương không.

– Đúng vậy đạo sĩ ...Nhưng từ đây đến đó là con đường trần gian khổ ải.

Nghĩ lại bây giờ còn rùng mình ...

– Không sao ta chẳng đến đó làm gì. Bây giờ trước hết là ra khỏi cái phòng này ...

– Ra khỏi đây là nước mênh mông nước, chứ chẳng có gì cả.

– Thật đúng vậy không Thiết Diện ...

– Tôi xin thề không nói sai ...Mà ra cũng khó lắm đấy nhé ...

– Thôi ra cái vùng mênh mông là nước mà mình lại không có thuyền thì ra làm gì. Ta phải có cách khác ...

Nói dứt lời Đạo sĩ Thu Sơn leo lên vách đá của gian phòng và cười khà khà.

– Có lối thoát rồi đây.

Đạo sĩ Thu Sơn xoa xoa tay lên tường đá tự nhiên một cánh cửa mở tung ra.

Nằm rạp xuống nền nhà đi, coi chừng ám khí.

Lữ Xuân và Thiết Diện vừa nằm rạp xuống thì từng loạt tên độc từ cái cửa vừa mở ào vào. Trong khi Thu Sơn đã lạnh lẽo múa gươm phóng qua cửa ...Chỉ chớp mắt là tên ngừng phóng vô và tiếng Thu Sơn đạo sĩ vang lên.

– Phóng qua đây đi ...Bên này thoáng lắm.

Hai người phóng qua thấy mình đứng giữa một căn phòng mênh mông chỉ có cái đôn bằng đá và một bàn cờ bằng đá khá lớn.

Thu Sơn ngồi vào một cái đôn bằng đá cười khì khì.

– Ngồi đây nghỉ một chút đi quý vịHai vị ai cao cờ làm với tôi một ván cờ cho đầu óc bớt căng!

Lữ Xuân và Thiết Diện chọn mỗi người một chiếc ghế đôn đá ngồi xuống.

Thiết Diện ngồi đối diện với đạo sĩ Thu Sơn. Hai người vừa đặt người xuống đòn đá thì bỗng thấy đất dưới chân rung chuyển âm âm. Tất cả vọt lên nhưng không kịp nữa rồi. Nguyên căn phòng đã từ từ rơi xuống sâu ...

– Mình lại gặp khó khăn rồi ...Nhưng cứ bình tĩnh.

Nghe đạo sĩ Thu Sơn nói, Lữ Xuân tức cười nhưng cũng cố chờ đợi ...

Vừa dứt lời, Thu Sơn đạo sĩ nhảy lên ngồi chễm chệ trên chiếc bàn cờ bằng đá. Tự nhiên căn phòng như ngừng rơi, và cửa phòng lại bật lên ...

– Nằm rạp xuống, coi chừng ám khí!

Thu Sơn vừa dứt lời thì tên sát thủ từ cái cửa mới mở bay vút vào phòng, đạo sĩ múa gươm đá xong ra khỏi phòng.

– Phòng ra theo ta ... Mình tới một cảnh giới lạ lắm.

Mọi người từ trong phòng liền phóng ra theo lời gọi của Thu Sơn. Trước mặt họ là vườn hoa, đủ thứ hoa tươi cỏ lạ, xa xa có cả tiếng suối nước róc rách. Đạo sĩ Thu Sơn đang hít mùi thơm của nhữn thứ hoa lạ, Thiết Diện thấy vậy của hít vào và bỗng nhiên ngất xỉu.

– Kéo mặt nạ lên. Chúng ta đang ở trong vườn có thứ hoa độc.

Nói dứt lời đạo sĩ Thu Sơn dốc hồ lô ra, lấy mấy hoàn công lực thuốc đổ vào miệng Thiết Diện và đưa luôn cho Lữ Xuân mấy hoàn.

– Uống ngừa đi, thứ hoa này nguy hiểm lắm ...ta nhờ nó chứ không cũng ngộ nạn rồi ...tướng quân thấy không, ở đây chỗ nào cũng có cạm bẫy hết ...Phải luôn coi chừng ...

Thiết Diện tỉnh dậy, mơ màng nhìn mọi người.

– Sao vậy đạo sĩ?

– Trúng độc kỳ mộc ...Các bạn nhìn kia, bướm ong nào bay đến cái cây đó cũng đều rớt xuống cả ...thứ hào này là thứ hoa toả ra hương thơm dụ bướm ong và côn trùng tới để ăn thịt đó ...Thứ cây này có thể ăn thịt được cả chim muông và cả người luôn. Ta không ngờ ở đây có thứ cây này ...Mình không có mặt nạ là nguy rồi. Các bạn thấy ta đeo cái hồ lô này cứ nhạo ta ...Không mang theo thuốc hôm nay chúng mình kẹt hết rồi ...

Lữ Xuân để ý quan sát thấy cái cây khá lớn, có những bông hoa màu đỏ, đang kỳ mãn khai. Nàng nhận thấy lúc này cái mùi hoa này nó ngầy ngật, nó beo béo, nó làm cho hai mắt nàng cứ kéo sụp xuống.

– Đáng lẽ lúc này Lữ tướng quân cũng bị trúng hoa độc rồi. Lữ tướng quân có biết tại sao tướng quân không bị ảnh hưởng hoa độc không? Đó là nhờ mấy viên thuốc của bản đạo chữa thương mà lại ngăn được hương hoa độc.

– Đúng vậy, thuốc chữa thương này có một vị làm cho tất cả độc tố không tác dụng được tới hệ hô hấp. Bây giờ tất cả đều mang mặt nạ lên. Mình lại quan sát cái cây ăn thịt này chơi ...

Hồi 12 : Đàn Ong Độc

Đạo sĩ Thu Sơn tay cầm gươm đá đi đầu, Thiết Diện và Lữ Xuân bước theo sau tiến về phía cây ăn thịt người ...Bỗng đạo sĩ Thu Sơn lùi lại ra hiệu cho mọi người đứng im, trước mặt có tiếng khè khè và một luồng khí đen cuộn cuộn xuất hiện.

Đạo sĩ Thu Sơn lùi lại, tổng khi con mãng xà phóng tới, với cái đầu bằng cái lu cất cao lên, trên đầu con mãng xà có cái mòng đỏ chót như mòng gà. Đạo sĩ Thu Sơn quay lại tung thanh gươm đá vào mắt con mãng xà, nó lắc lư cái đầu né tránh thanh gươm và nhe hai chiếc răng nanh ra như muốn táp thanh gươm ...

Thanh gươm đụng vào con mãng xà kêu cộp cộp nhưng mãng xà vẫn cứ phóng tới ...

Một tay đạo sĩ Thu Sơn múa gươm ứng phó với mãng xà tay kia đưa hồ lô lên miệng dốc thuốc vào miệng nhai trệu trạo.

Rồi đột nhiên Đạo sĩ Thu Sơn ngồi xổm xuống đất, hai tay thủ gươm đá nhằm vào cổ con mãng xà, miệng đạo sĩ phồng lên, bụng đạo sĩ như phình to và đạo sĩ phun thuốc từ miệng ra phù phù ...

Thuốc từ miệng đạo sĩ bay tới tấp vào mặt vào mũi vào miệng con mãng xà và mắt nó từ từ nhắm lại ...

Đạo sĩ Thu Sơn đứng dậy nói nhỏ:

– Con mãng xà này là con đực, ta cho nó ngủ như con cái, hai con sẽ ngủ đúng ba ngày thì tỉnh dậy ...Theo lẽ thì ta phải giết con mãng xà này ...Nhưng ta là người tu hành ta kiêng sát sanh.

– Chà này mãng xà này lớn quá, da nó có vẩy, vẩy nó còn cứng hơn cả vẩy Tê Tê ...

– Da con mãng xà này gươm đâm không thủng đâu. Nó chỉ có yếu điểm là hai con mắt thôi. Hãy để yên cho nó ngủ.

– Sao không đem con mãng xà lại cho cái cây ăn thịt người nó tiêu hoá ...

– Cây ăn thịt người lại không bao giờ ăn mãng xà cả ...Mãng xà thường ở gần cây này để chờ những con thú bị cây làm cho hôn mê mãng xà bắt mang về cho vợ nó ...Chung quanh cái cây này nhiều thú bị mê lắm ...Đi đến gần cái cây ăn thịt người Đạo sĩ Thu Sơn ra hiệu cho mọi người dừng chân.

– Mình không nên lại gần cái cây này ...Hơi thở của nó cũng có thể thấm qua lỗ chân lông gây độc ...Phải coi chừng.

Lữ Xuân và Thiết Diện lùi trở lại, đứng ngắm những bông hoa đỏ thắm đang hấp dẫn ong bướm và chim muông ...Có những con chim thật lớn bay ngang qua cây bị hương thơm từ những bông hoa đỏ thắm làm cho rớt xuống ...Những cành cây như biết cử động, nó uốn éo và toả ra một chất nước màu đỏ làm cho thịt những con chim rữa ra và một hồi xác con chim tiêu luôn, chỉ còn mớ lông.

– Cái cây biết cử động.

– Đúng, cây biết cử động. Nó có thể vươn tới con mồi và đem con mồi vào bông cây và thứ nước màu đỏ tiết ra chết con mồi. Cây nó có một sức tiêu thụ thức ăn rất lớn, nhất là vào ban đêm ...Vì vậy ban ngày nó dùng hương thơm là để liệt con mồi và ban đêm vươn cành ra bắt mồi về tiêu hóa Bỗng mắt Thu Sơn đạo sĩ bỗng long lanh sáng, ông cười hăng hắc và chỉ cho mọi người nhìn về phía bên kia vườn hoa – Quý vị có thấy cái vòm hang kia không. Cái vòm hang có những bông hoa màu vàng đỏ.

Mọi người nhìn theo ngón tay Đạo sĩ Thu Sơn quả sau cái cây biết ăn thịt có một vòm hang rất đẹp chung quanh vòm hang có những giây leo mang theo những bông hoa màu vàng ...

– Nếu bần đạo nhớ không lầm thì trong bản đồ có cái vòm hang có những bông hoa màu vàng là con đường đưa chúng tới kho tàng châu báu của Hạng Võ, hay nói đúng hơn của Tần Thủy Hoàng ...Chúng ta vào đây chơi một phen quý vị đồng ý chứ.

Thiết Diện đưa mắt nhìn Lữ Xuân, Lữ Xuân cười.

– Chúng tôi trao toàn quyền quyết định mọi việc cho đạo sĩ ...Xin đạo sĩ cứ ra lệnh cho chúng tôi đi đâu làm gì, chúng tôi làm ...Đạo sĩ chịu chứ.

Đạo sĩ Thu Sơn ngoắt tay ra hiệu cho mọi người theo ông ...Lữ Xuân và Thiết Diện vội vàng đi theo đạo sĩ ...

Tiến tới cửa động hoa vàng, đạo sĩ đứng ngắm nghía mơ màng như một nhà thơ.

– Lý Tư là con người nổi tiếng sắt đá không ngờ hẳn cũng có tâm hồn, cái vòm hang này trồng hoa vàng thật mát mắt ...Nhưng nên coi chừng những cái bẫy thường được giấu dưới lớp vỏ đẹp dễ ...Phải thể không quý vịTin bề ngoài có thể mất mạng đó Mắt đạo sĩ bỗng dăm dăm nhìn những con ong bay quanh những bông hoa vàng.

Đạo sĩ hạ hồ lô xuống đổ một nắm thuốc bỏ miệng dang sửa soạn nhai thì bỗng Lữ Xuân kêu oai oán và miệng sùi bọt mép ...Đạo sĩ nhàu vọt lại đám hoa vàng và phun thuốc ở trong miệng vào ổ ong trên đám hoa vàng. Đàn ong trúng thuốc nằm im.

Đạo sĩ quay lại đưa tay bắt mạch Lữ Xuân rồi dốc thuốc đổ vào miệng Lữ Xuân.

– Loài ong nhỏ này rất nguy hiểm chỉ cần một con bám vào người là đủ ngất xỉu rồi. Nọc của nó độc hơn nọc rắn hổ ...Nhưng không sao ta đã có thuốc trị.

Mất bần đạo mà không sáng thì cả lũ mình bị đàn ong này hạ hết rồi.

Lữ Xuân tỉnh dậy mỉm cười nhìn đạo sĩ.

– Một giấc mơ đẹp phải không tướng quân ...

– Sao đạo sĩ tài thế, tự nhiên mắt tôi nặng trĩu và thấy mình được trở về với tuổi ấu thơ với những ngày tháng tuyệt vời của tuổi trẻ.

– Cái nọc ong này kì lắm, nó đưa nạn nhân của nó bình bằng vô những cảm giác tuyệt vời ...

– Đạo sĩ làm cho ta muốn được ong đốt quá ...

– Rất tiếc đàn ông đã bị cô lập trong tổ và phải ba ngày nữa mới hoạt động được ...

Đạo sĩ Thu Sơn vừa nói vừa cười ngồi xuống đất ngay thềm cỏ óng mượt trước vòm hoa vàng.

Đạo sĩ nhìn chăm chăm tấm đá khổng lồ chặn trước cửa động, rồi đưa mắt nhìn quanh chợt mắt đạo sĩ ngừng lại trước cái cầu nhỏ bằng đá bắc ngang dòng suối trước cửa động hoa vàng.

Đạo sĩ nhảy lên thành cầu đứng Xoạc chân ra như người đang biểu diễn trò ảo thuật.

Chân đạo sĩ vừa đặt vào thành cầu, tự nhiên cái cầu rơi xuống suối và cửa động từ từ mở ra, từ trong động một làn khói màu trắng bay ra ...

– Điều tức ngưng thở đeo mặt nạ lên.

Mọi người làm theo lệnh của đạo sĩ, trong khi đạo sĩ Thu Sơn nhìn chăm chăm vô cửa động ...

Một con tê giác khổng lồ lưng lững như một toà nhà từ trong động khệnh khạng đi ra.

– Giông thú quý này chỉ hung dữ khi nào mình đụng tới nó thôi ...Còn không thì chẳng sao ...Hãy cứ để mặc xác nó ...Da nó cứng lắm, không có cách gì làm thủng da nó đâu ...Cái sừng nó là một bảo vật. Nó là báu vật của thiên nhiên, ta không nên đụng tới nó ...

Con tê giác phóng đi nhanh như gió, cả Lữ Xuân và Thiết Diện đều né tránh kịp thời ...

Nghĩ tới cái sừng tê giác, Lữ Xuân định dùng ám khí hại nó nhưng bỗng lúc đó tiếng Đạo sĩ Thu Sơn vang lên:

– Không có thứ ám khí nào hại được tê giác đâu. Người nó là một cả kho thuốc. Thuốc độc chỉ có thể xâm nhập vào nó qua mắt. Nhưng thuốc độc chỉ làm cho nó lạnh thêm thôi. Hãy tránh nó ...Đụng tới nó là toi mạng ...Nó hơn cả cộc hơn cả sư tử là chúa tể muôn loài ...

Con tê giác đi khuất vào một hang động có những bông hoa màu tím, mắt Đạo sĩ Thu Sơn có vẻ như cười cợt với mọi người ...

– Vô đây chơi quý vịĐộng tê giác có nhiều cái hay lắm đấy.

Đạo sĩ Thu Sơn lưng thưng vô động tron khi Lữ Xuân và Thiết Diện hồi hã bước theo.

– Động này đẹp thật, nhưng từ đây đến chỗ kho tàng còn nhiều điều bất ngờ đấy nhé ...

Động rộng rãi nhưng không được sáng sủa cho lắm, không khí hơi ẩm thấp, vách đá đầy rêu. Nhìn vết chân thú trên nền động Lữ Xuân thấy rõ ràng vết chân mới, và thú từ phía trước đi tới.

Lữ Xuân đem nhận xét của nàng ra nói với đạo sĩ Thu Sơn thì đạo sĩ cười và nói lại với nàng là những nhận xét của nàng rất đúng. Đường đi trong động hình thước thợ. Tới khúc quanh Đạo sĩ Thu Sơn dừng lại, gõ gõ mũi kiếm bằng đá lên vách động ba lần, bỗng nhiên một cửa ngay vách đá mở ra.

Đạo sĩ Thu Sơn chờ cho cái cửa tụt xuống dưới đất rồi ông mới đưa hồ lô lên miệng nốc thuốc và ngồi xổm xuống đất phình bụng ra rồi phun thuốc vào cái ngạch cửa vừa mở ...

Phun thuốc xong ông ta ra hiệu cho mọi người đi theo ông. Nhưng đạo sĩ chưa kịp tiến lên thì một con cóc khổng lồ đã nhảy ra chụp lấy ông.

Bị tấn công thành linh Đạo sĩ Thu Sơn không còn cách nào khác hơn là giơ kiếm đá lên chống cự. Con cóc nhìn thấy thanh gươm đá thì nhảy sang một bên miệng phun hơi độc không ngừng ...

Nhìn con cóc lớn da sần sùi miệng không ngừng phun khí độc. Lữ Xuân rùng mình trong khi đạo sĩ ung dung phóng gươm vào mắt cóc – Mình đã biết hang này có cóc thần trấn giữ nhưng mình không ngờ thuốc gây mê của mình lại thua loài cóc này ...

Đạo sĩ nói dứt lời bèn ngồi xổm xuống đối diện với con cóc, hai tay lăm lăm cây kiếm đá. Cóc tăng công huyệt đạo sĩ cũng ngoài chồm hồm thủ thế sửa soạn tung ta đòn mới.

Đạo sĩ nhảy cả hai chân như loại cóc nhảy và phóng lên lưng nó, thanh kiếm đã thọc vào cạnh mí mắt cóc. Con cóc đang hung dữ bỗng nhiên hiền từ hẳn lại cõng trên lưng đạo sĩ nhảy trở vào hang ...Đạo sĩ khua kiếm ra hiệu mọi người theo đạo sĩ.

Lữ Xuân và Thiết Diện tiến vô hang cóc, họ vô cùng ngạc nhiên thấy cóc ngồi thu lu trong một góc hang và trước mặt mọi người là một dãy toàn là chuông lớn nhỏ đúng chín chục quả chuông.

Thiết Diện nói nhỏ với Lữ Xuân.

– Tại hạ đã tới đây rồi ...Đám chuông này nguy hiểm lắm. Nó làm tại hạ nôn nao muốn xỉu khi nó rung ... Đầu tiên là chuông nhỏ rồi chuông trung, chuông đại rung theo ...Những hồi chuông ghê gớm. Tại hạ đã bị tai lại mà vẫn chịu không nổi đấy ...

Kỳ lắm, lũ chuông này hình như được điều khiển bởi một bàn tay vô hình ...

– Quý vị có biết chuông này bằng gì không ? Có chuông vàng, chuông bạc, chuông đồng ...Những cái chuông nhỏ là chuông vàng đấy, chuông trung là chuông bạc, chuông lớn là chuông đồng ...

Những cái chuông này nó đánh lên có bài bản đằng hoàng. Bài chuông nguy hiểm nhất là đoạt mệnh chuông. Bài này tấu lên người nghe sẽ đứt hết mạch máu, chết tức thì ...

Tốt hơn hết là ta nên hãm hết các chuông này lại trong vị trí không rung được.

Nói dứt lời Đạo sĩ Thu Sơn tiến lên một góc phòng hí hoáy gì đó và bỗng chuông rung lên ầm ầm như trời nổi lên cơn bão ...Mọi người nhắm mắt vội vã bịt lỗ tai nhưng chỉ một lát tất cả chuông đều câm hết.

Khoá các chuông lại không cho rung xong, đạo sĩ Thu Sơn tiến lại cuối phòng hí hoáy lần mò trên vách đá một hồi, ông kiếm cách leo lên nóc hang lấy gươm thọc thọc ...Bỗng có tiếng chuyển động trên đầu mọi người rồi một lỗ hổng lớn hiện ra trên nóc hang.

– Mời quý vị lên đây, mĩnh sắp tới kho tàng của Hạng Võ rồi.

Lữ Xuân nhảy theo đạo sĩ Thu Sơn nhưng còn hỏi với lại Thiết Diện:

– Phải vậy không tráng sĩ.

Thiết Diện cười và trả lời:

– Tại hạ nhớ hình như không phải đây!

Hồi 13 : Lạc Vô Mê Hồn Trận

Trước mắt Lữ Xuân một quan cảnh lạ mắt hiện ra nào tượng người, ngựa, voi, văn võ bá quan ...đứng tầng tầng lớp lớp. Tượng bằng đá có, bằng đồng, bằng bạc cũng có ...Tất cả như đứng trong một thế trận bát quái trận đồ.

Thu Sơn đạo sĩ tay cầm gươm đá đi giữa những bức tượng, ông bước vào trận theo cửa ly,

dáng đi ung dung nhàn tản. Bỗng nhiên pho tượng cầm siêu đao tấn công Thu Sơn đạo sĩ rồi các pho tượng đứng gần đó cũng tới tấp tấn công Thu Sơn, và sau đó nhất loạt đều tấn công.

Lữ Xuân và Thiết Diện không có vũ khí trên tay, chỉ còn cách len lỏi lẩn tránh những thế tấn công của các pho tượng để tiếp cận với Thu Sơn, tuy nhiên hai người như lạc trong mê hồn trận, càng lẩn tránh thì càng bị tấn công dữ dội, càng khó thoát hiểm – Hụp người xuống và tránh dưới bóng những pho tượng như vậy sẽ không bị tấn công nữa. Rán chịu đựng đi, để bàn đạo mò tìm cơ quan điều khiển tượng, bắt chúng ta phải đứng im.

Đạo sĩ Thu Sơn múa gươm đác vi vút tả xúng hữu đột rất vất vả nhưng lúng túng mãi trong thế bao vây của các pho tượng. Trong khi đó Lữ Xuân và Thiết Diện nghe theo lời của Thu Sơn đứng im nép dưới tượng thì quả nhiên tượng ngừng tấn công thì ra cơ quan điều khiển cuộc tấn công của các pho tượng nằm ngay dưới đường đi tới pho tượng. Chính người đi đã làm cho cơ quan điều khiển pho tượng tấn công mình.

Thu Sơn đạo sĩ bỗng nhảy vọt lên và thoát ra khỏi ra vùng các kho tượng nhảy xuống vùng các tượng thú ...Đạo sĩ Thu Sơn lò mò đi đến một kho tượng ngựa, bỗng nhiên bị ngựa đá hậu tung người lên cao.

Trúng cú đá như trời, dáng Thu Sơn đạo sĩ cười ha hả ngoắt mình lại phóng lên lưng ngựa, thúc chân vào bụng ngựa, tự nhiên tượng người và thú trong phòng đứng im phăng phắc.

Đạo sĩ Thu Sơn ngồi trên mình con ngựa bằng kim khí cười ha hả.

– Mời các bạn ra khỏi chỗ trú ẩn, ta cứ tưởng con ngựa này nó bằng đá ai ngờ nó bằng đồng, và chính nó mang trong mình cơ quan đóng mở chốt điều khiển các pho tượng người và thú trong phòng này.

Bây giờ thì mình có thể yên trí được rồi ...Nhưng đây mới chỉ là nơi tế lễ của nhà mồ chứ chưa phải phòng chứa báu vật.

Bỗng nhiên Thu Sơn đạo sĩ lại bị ngựa hất tung lên trời ...Và các tượng người, tượng thú trong phòng lại hoạt động ...Tay tượng nào tượng nấy như dài ra và thú thì bước khỏi bệ phóng tới phải trước như thú thật ...

Đạo sĩ Thu Sơn bình tĩnh nhảy lên một con voi đá và nắm lấy ngà nó kéo ngược lại. Bỗng nhiên tượng người tượng thú không cử động nữa, nhưng phòng bỗng rung chuyển như một con địa chấn ...

Cả căn phòng như bị di chuyển vào một nơi nào đó trong lòng núi ...Sức xô đẩy rất mạnh, rất nhanh, nhanh tới chóng mặt ...

Bỗng căn phòng khựng lại, nhưng lại chao đảo như tụt xuống dưới sâu, tụt mãi xuống ...Đạo sĩ Thu Sơn nhảy ra khỏi con voi bằng đá, bỗng căn phòng đứng im, nhưng tối thui, tối đến nỗi không còn ai nhìn thấy ai nữa ...Đạo sĩ Thu Sơn giơ cán gươm lên, ngọc minh châu mờ ảo tỏa ra thứ ánh sáng như ánh trăng non.

– Có bàn tay đang “phá” chúng ta ...Nhưng qua mặt Thu Sơn không phải dễ, quý vị cứ yên tâm.

Đạo sĩ Thu Sơn đi loanh quanh khắp gian phòng không tìm ra lối ra, thái độ có vẻ như điên như khùng cái đầu đạo sĩ lúc lắc, lúc gật gật làm cho Lữ Xuân tức cười quá, nhưng không dám cười, Thiết Diện thấy đạo sĩ Thu Sơn gặp bế tắc thì mỉm cười.

– Lạc đường rồi đạo sĩ ơi.

– Sức mấy là lạc đường ...Ta muốn tìm cái gì ngoài bản đồ chứ trong bản đồ thì ta có rồi, đây bạn xem cửa mở này.

Đạo sĩ Thu Sơn vừa phóng gươm ra quả nhiên cửa mở thật. Nhưng chỉ là cái cửa bé tí xíu mà lại cố chắn song bằng đá nữa. Cái cửa chỉ vừa cho lưỡi gươm mứa qua.

Cửa này để làm gì vậy đạo sĩ ...

– Vậy là bản đồ sai chứ đâu phải ta sai ...Có cửa thật nhưng cửa chỉ làm kiếng chứ không làm được ...Ta đã có cách.

Đạo sĩ lại đi loang quanh, lại lần mò ông bổng reo lên.

– Có thể chứ ...Sức mấy mà giam hãm được ta.

Đạo sĩ lại phóng gươm lên vách đá một cái cửa nửa mở ra tuy nhiên cửa này cũng chẳng lớn gì hơn cái cửa vừa rồi bao nhiêu.

– Đạo sĩ hay thật nhưng cửa này làm sao qua ...Cửa để làm kiếng nữa rồi đạo sĩ ơi ...

– Cứ yên trí ta còn cái đầu, ta đâu có thua. Tám cửa nhất định sẽ có cửa sinh.

– Nghĩa là còn phải lần mò tới sáu cái cửa mới tới cửa sinh ...thôi xin vái thầy ...sợ thầy quá ...

Đạo sĩ lại lần mò lại đi loang quanh và rồi phóng kiếm lên một lần nữa.

– Nay coi.

Thanh kiếm vừa phóng lên căn phòng bỗng chao đảo như di chuyển về phía trước mỗi lúc một nhanh rồi khựng lại như đụng cái gì ...

– Đạo sĩ hay quá, chúng tôi được một phen lên ruột.

Mặt đạo sĩ như dài ra trông thật thảm hại, nhìn mặt đạo sĩ Lữ Xuân bỗng thấy thương thương thế nào ấy ...

Hồi 14 : Những Con Dơi Khổng Lồ

Đạo sĩ ra dấu cho mọi người im lặng, ông ngồi xuống tọa thiền, một cách bình thản, như chưa bao giờ bình thản như thế. Thời gian như ngưng đọng lại.

Cả Lữ Xuân và Thiết Diện đều sốt ruột trong lòng như có lửa cháy, nhưng không có cách nào khác hơn là đành ngồi xem đạo sĩ xoay sở ra sao. Đạo sĩ mắt lim dim hồn như bay bổng đâu đâu, ông cứ ngồi lo mơ nhưng chẳng suy nghĩ, chẳng để ý gì đến chuyện đời nữa. Rồi đột nhiên ông nhảy vọt lên vùng gươm đâm vào một góc tường đá.

Một cái cửa phải nói là lớn, rất lớn mở ra ...Đạo sĩ không nói năng gì quay lưng trở lại nhìn Lữ Xuân và Thiết Diện rồi mỉm cười.

– Qua được chưa đạo sĩ.

– Cần phải suy nghĩ một chút nữa ...Bây giờ là lúc phải để cái đầu làm việc ...

Phải cái đầu mới thắng được ...Chứ chân tay thì thua thôi.

Đạo sĩ lại ngồi thiền, đạo sĩ lại ngồi im lặng, đạo sĩ lại thả hồn đi đâu đó, thời gian như ngưng đọng lại nhưng cả Lữ Xuân lẫn Thiết Diện không còn thấy sốt ruột nữa ...

Nhiều giờ trôi qua người chờ đợi muốn mòm mõi muốn huyệt hơi thì đạo sĩ lúc đó mới vươn vai đứng dậy, ung dung từ tốn tiến vào cái cửa đã mở và ngoắt mọi người đi theo ...

Con đường trước mặt rộng thênh thang nhưng không khí có vẻ ẩm thấp lạ thường, và ngai ngái một, mùi khai khai, nồng nồng khó chịu. Đạo sĩ Thu Sơn đi trước vẫn thái độ ung dung từ tốn nhưng nét mặt căng thẳng cảnh giác.

– Đây là khu vực của cặp dơi khổng lồ. Thứ dơi này là dơi ăn thịt, có nọc độc đấy. Phải thật thận trọng. Những cái móng của nó rất ghê gớm. Sức của nó còn mạnh hơn nhữn con chim đại bàng mà quý vị đã gặp.

Gióng dơi tuy mắt nó rất kém nhưng thính giác rất tốt, chúng ta phải hết sức thận trọng, nhất là hai bạn lại không có khí giới gì cả ...

Thiết Diện cười cười và giơ ống tên tre tẩm thuốc độc ...

– Tôi còn thứ này, chỉ một mũi là nó đi đời nhà ma với tôi.

– Dơi này lông dày và mình lại rất cứng. Không những lông cứng mà da lại còn cứng hơn. Tên tre của huynh vô dụng ...Thuốc độc của huynh không làm gì nó đâu ...Thứ dơi này nó gần

như miễm nhiễm với thuốc độc ...Muốn tới nơi để của của Hạng Võ không còn đường nào khác.

- Hay mình tạm thời lui về trên mặt đất nghỉ ngơi ...
- Nếu lui thì về thuyền độc mộc được rồi ...Nhưng đường lui cũng vất vả đấy.
- Rút lui mà cũng vất vả sao đạo sĩ ...
- Vất vả đấy ...Hãy cố ráng lên đi ...Dùng tạm chút thuốc tăng lực giữ sức khoẻ rồi tính.

Nói dứt lời Đạo sĩ Thu Sơn dốc hồ lô lấy thuốc trao cho hai người và lấy hồ lô nước cho hai người uống thuốc.

- Nước của đạo sĩ là nước gì mà mát vậy ...
- Nước suối thôi ...

Bữa nào tôi đưa quý vị tới dòng suối này ...Trong núi này nghe nói cũng có một dòng suối đặc biệt lắm. Dòng suối Tần Thủy Hoàng rất mê ...Dòng suối nằm cạnh lăng mộ của Hạng Võ. Điều tôi muốn nói với quý vị là lăng mộ này thật ra không phải Hạng Võ xây cho ông ta mà chính là Lý Tư, Triệu Cao cho mình, khi hai người thiết kế mộ cho Tần Thủy Hoàng ...

Lữ Xuân và Thiết Diện uống nước suối và thuốc thấy trong người khoẻ ra đầu óc tỉnh táo hẳn lại ...

– Tiếp tục chứ ...Bần đạo dặn trước quý vị nhé. Nếu có bị dơi bắt đem đi cứ bình tĩnh nhé ...Không có gì nguy hiểm đâu ...Dặn phòng vậy thôi chứ ...Sức mấy mà dơi qua mặt được ta ...

Bỗng có tiếng ù ù trên đầu, đạo sĩ cầm gươm đá trên tay mắt nhìn ngược lên.

- Coi chừng nó sắp tấn công mình đó.

Đạo sĩ vừa mới dứt lời con dơi đã sà xuống sát Lữ Xuân bay vù đi thật lẹ tiếp theo là đến lượt Thiết Diện bị con dơi thứ hai sát luôn. Khi hai con dơi bay khỏi rồi, đạo sĩ Thu Sơn đứng chống gươm đá xuống đất cười khà khà.

- Các người ham hồ quá, phải lãnh bài học thôi, chút nữa ta sẽ kêu cứu các người ...Phen này thì “tởn” không còn dám xuống lăng mộ nữa ...

Đạo sĩ Thu Sơn theo một con đường nhỏ tiếng tới một ngách hang, ông gõ gươm đá ba cái lên ngách hang. Một cánh cửa nhỏ mở ra.

– Lý Tư và Triệu Cao ghê gớm thật ...Chúng nó làm như thế này dân chúng vất vả biết bao nhiêu ...cái đất nước này hết Tần Thủy Hoàng, Lý Tư, Triệu Cao giờ đến mộ Lữ Hậu ...Mộ này không cho một bài học chắc rồi đây cái gì mộ cũng không ngán ...

Vấn đề bây giờ là phải lên chỗ lữ dơi, giải thoát cho Lữ Xuân và Thiết Diện cho chúng tiếp tục cuộc phiêu lưu ...

Đạo sĩ Thu Sơn chống gươm đá leo thoăn thoắt lên đỉnh núi. Những bậc đá rêu phong cũng như con đường thẳng dốc đều không nghĩ lý gì với đạo sĩ. Đạo sĩ càng đi càng nhanh ...

Hồi 15 : Tao Ngộ Chiến

Gió vù vù qua tai càng cựa quậy càng thấy mình dính chặt vào những cái vuốt của con dơi, không làm sao thoát ra được ...Lữ Xuân nhắm mắt lại và tính toán trong đầu. Chắc chắn dơi sẽ bay đến một chỗ nào đó để giết mình. Nhưng phải buông mình ra khi đáp xuống đất ...Lữ Xuân rùng mình khi nghĩ tới cái cảnh con dơi bám trên vách đá treo leo giữ mình ton ten giữa trời, trước khi nhìn chiếc miệng với những chiếc răng nhọn hoắt xé xác mình ra ăn thịt ...

Lữ Xuân suy ra tính lại chỉ còn cách bỏ áo quần thì mới thoát thân được ...

Nghe gió nhưng thối Lữ Xuân mở mắt ra nằng ngạc nhiên không thấy dơi đâu cả mà thấy mình nằm trên một thảm cỏ chung quanh có ba người lại mặt tay cầm gươm nhìn nàng gườm gườm.

– Xin chào trưởng ban mật vụ của Lữ Hậu.

Lữ Xuân biết gặp kẻ thù, nhưng nàng thấy yên tâm vì kẻ thù của mình là con người chứ không phải thú vật.

– Các người là ai?

– Chúng ta là người của thái tử Như Ý.

– Các người không được loạn ngôn, Như Ý chưa là thái tử.

– Ta nói Như Ý là thái tử và Thích Cơ là hoàng hậu, đó là ý của hoàng thượng ...

– Loạn ngôn, chỉ có thái tử Hiếu Huệ và hoàng hậu Lữ Hậu.

– Đó là ý muốn của Lữ Hậu mà Lữ Hậu thì chỉ là con mụ gian ác.

– Người không sợ mất đầu hay sao mà ăn nói phạm thượng như vậy.

– Chính người mới sợ mất đầu, chứ chúng ta thì không, chúng ta làm việc theo lệnh của hoàng thượng, và hoàng hậu Thích Cơ. Bọn người đã làm hại Hoài âm hầu Hàn Tín ...Bọn người sẽ phải đền tội.

– Hoài âm hầu Hàn Tín là loạn mưu phản ở Quang Trung bị thánh thượng phát giác giết ba họ, tại sao các người đổ vạ cho ta và hoàng hậu ...

– Tất cả là mưu mô của người và Lữ Hậu đừng có chối ...Chúng ta từng ở dưới trướng của Hoài Âm hầu chúng ta biết Hàn Tín là tội trung ...Khi hoàng thượng khai châu chúng ta can, nhưng người nói là khai quốc công thần người không sợ gì cả ...Người đã nguyên ai hại người sẽ bị quỷ không đầu báo oán ...Tội ác của mi chúng ta biết rõ hết, hôm nay người tới số rồi nên mới đến đây gặp chúng ta ...

Trước cái chết như sợi chỉ treo đầu mình, Lữ Xuân cố làm vẻ gan dạ lên.

Nàng vừa nói vừa xem ba kẻ cầm gươm kia có ai sơ hở, nàng cướp khí giới ra tay.

– Chuyện của Lữ Hậu ta không chịu trách nhiệm gì cả.

– Đừng cãi láo, mi không những là tai sai đắc lực của Lữ Hậu mà còn là kẻ bày cho Lữ Hậu làm nhiều chuyện gian ác.

Lữ Xuân thấy thời cơ đã đến nàng vội vàng rút lấy tấm lụa mà cũng là một thứ khí giới bí mật của nàng vung ra một trong ba kẻ đối diện. Tấm lụa đào của Lữ Xuân như một con rắn màu đỏ vùn vút lao tới, cuộn lấy thanh kiếm trong tay kẻ đối diện, làm cho người cầm kiếm lúng túng đưa lên đối phó. Đúng lúc đó thì Thiết Diện cũng xuất hiện. Sự xuất hiện thành linh của Thiết Diện làm cho ba người lạ mặt lúng túng ...Giải lụa đào của Lữ Xuân đã đoạt được một thanh kiếm trên tay đối thủ rút về.

Lữ Xuân tung thanh kiếm cho Thiết Diện.

– Ta tặng tráng sĩ thanh kiếm ...

Thiết Diện giơ tay bắt thanh kiếm lạ lùng ...Ba người lạ mặt quay quắt mình đi sau khi một người quát lớn.

– Trưởng mật vụ của Lữ Hậu nhớ rõ là hôm nay chúng ta chỉ mới cảnh cáo người thô ...Ta gia hạn cho người một con trăng mà không già từ Lữ Hậu hoặc khuyên được Lữ Hậu bỏ những ý định gian tà đi thì chúng ta sẽ lấy đầu người và cả đầu Lữ Hậu nữa.

Lữ Xuân không nói không rằng xông tới tấn công tiếp ba người lạ mặt với sự trợ chiến của Thiết Diện nhưng ba người lạ mặt đã bỏ đi mà khinh công của họ lại thuộc loại thượng thừa nên chỉ trong nháy mắt là họ đã khuất sau một hẻm núi Lữ Xuân sợ rằng trong hẻm núi có cam bẫy nên nàng không dám đuổi theo mặc dầu rất muốn đuổi theo truy lùng xem bọn này ở đâu ...Nàng ra hiệu cho Thiết Diện ngừng tay ...

– Tráng sĩ hãy mặc xác bọn quấy rối đó ...Bây giờ mình phải lo đi kiếm đạo sĩ.

Thiết Diện lắc đầu.

– Mình làm sao kiếm đạo sĩ được ...Hãy cứ ở đây chờ ông ấy ...Lúc này tướng quân sợ không.

- Tráng sĩ nói ta sợ gì ...Mấy con dơi đấy phải không? Sợ muốn chết, bây giờ nghĩ lại còn rùng mình, tại sao nó mang mình đến đây rồi bỏ đi ...
- Tại hạ cũng tự hỏi như tướng quân. Tại hạ đang tính kế đối phó khi nó mang về tới hang. Tự nhiên hết nghe gió bên tai. Mở mắt ra thấy mình ở dưới thảm cỏ, dơi thì chẳng thấy đâu cả chỉ thấy tướng quân đang bị bao vây liền chạy lại.
- Chuyện lũ dơi này khó hiểu thật, nhưng phải làm sao gặp đạo sĩ chứ ...
- Cứ ở đây chờ là tốt nhất, hình như mình ở chỗ này cao lắm thì phải.
- Đúng chỗ mình ở rất cao ...

Hồi 16 : Gặp Rồng Nước

Trong lúc Lữ Xuân và thiết diện đang lúng túng chưa biết làm gì để gặp đạo sĩ thì bỗng nhiên hai người ngửi thấy một mùi rất khó chịu cả hai vội kéo mặt nạ lên thì ngay lúc đó xuất hiện trước mặt hai người là một con quái thú cái đầu to bằng hai cái lu, trên đầu có mồng như mồng gà, cái mồng này lấp lánh như tỏa sáng, miệng quái thú phun khè ra một làn hơi màu xám.

- Mãng xà, thứ này coi bộ dữ lắm tướng quân ơi ...
- Làm sao, chống lại nó hay là tránh.
- Tránh đi đâu bây giờ.

Thiết Diện vừa nói vừa cầm thanh gươm mới được Lữ Xuân tặng, mắt đăm đăm nhìn con rắn bự.

- Tướng quân nhìn kìa cái mồng con rắn lạ quá.
- Đúng cái mồng phát sáng. Hình như trên mồng có cục gì lấp lánh.
- Tấn công hay chạy ...
- Đánh có thắng được nó không.

– Không đánh chịu chết sao ...Tướng quân nhìn cái lưng nó kìa lưng có cái gì lạ quá như là lưới cửa đựng trên lưng vậy ...

– Một thứ vũ khí nó đầy cần thận trọng ...Tráng sĩ có kiếm hãy nhắm vào mắt nó mà đâm khi nó xông tới ...Phần ta sẽ tấn công vào miệng nó. Kiếm lùa của ta có cục ngọc nặng có thể làm nó bể miệng.

Con rắn bự xông tới miệng phun khí độc khè khè, Thiết Diện cầm chắc thanh kiếm nhắm thẳng vào mắt nó xuất chiêu. Lưới kiếm đâm trúng mắt con rắn, con rắn rùng mình một cái Thiết Diện bị bắn tung lên cao và rơi xuống lưng rắn trong khi rắn phóng đi ...

– Tướng quân ơi lưng rắn mềm xèo chứ không cứng gì cả, ngồi như ngồi trên lưng ngựa ...Lên đây mình đi phiêu lưu một phen ...

Nghe Thiết Diện nói Lữ Xuân không biết làm sao hơn là phóng lên lưng rắn ngồi. Nàng công nhận Thiết Diện nói đúng lưng rắn rất êm ...Con rắn phóng vun vút trở lại một hang đá lớn. Nàng nhận thấy con rắn này hơi lạ, nó có chân như chân vịt và người nó dài nhưng di chuyển rất nhanh ...Chui vào hang con rắn vẫn di chuyển rất nhanh dù hang không rộng lắm. Hai người trên lưng rắn phải nằm rạp xuống.

Bỗng Thiết Diện nghe như có tiếng nước lồm bồm chàng quay lại nói với Lữ Xuân.

– Hình như con rắn xuống nước.

– Kệ nó mình biết bơi cả sợ gì ...Chẳng lẽ bỏ cuộc chịu chết trong hang tối này hay sao. Nước chảy hoa trôi muốn đến đâu thì đến.

– Con rắn xuống nước rồi, nó nổi lên mặt nước và bơi nhẹ nhàng lắm.

- Là quá sáo nước không dính vào người tôi.
 - Rán giữ chặt lấy cái lưới cưa trên lưng nó là chắc ăn.
 - Mình ra tới hồ nước rồi chung quanh rắn toàn là cá sấu.
 - Thật là cá sấu bơi theo rắn như hộ tống rắn vậy.
 - Nay có cả con gì giống như con rùa mà lớn vậy cũng đang bơi theo sau rắn.
 - Quan sát cho kỹ xem có thấy thuyền mình đâu không.
 - Chẳng thấy gì cả toàn thấy nước với nước không à.
 - À, con thường luồng đấy, thứ này cũng dữ lắm phải coi chừng ...
 - Cẩn thận con rắn đang chúc đầu xuống lòng hồ.
 - Bám chặt lấy lưng rắn, chứ còn biết làm sao, rồi con rắn là cá sấu bó ăn thịt mình liền.
- Đành liều vậy chứ biết làm sao ...Biết đâu mình lại chẳng được tới nơi mình muốn đến.
- Là thật nước như xé ra thành một con đường cho rắn đi. Không một giọt nước nào bắn vào mình cả.

– Tướng quân nói đúng không có một giọt nước nào bắn vào mình cả, rõ ràng mình và con rắn đang ở giữa lòng hồ chung quanh toàn là nước, nhưng từ người con rắn tiết chất gì lạ lắm, nước không đến gần nên chúng mình mới nói với nhau được ...Tướng quân nhìn kỹ đi con rắn ở giữa nước mà hình như giữa rắn và nước có lớp thủy tinh ngăn cách.

Rắn chui xuống đáy hồ rồi tướng quân ơi ...Đáy hồ toàn là cát, mà lại là cát màu trắng nữa mới lạ chứ. Cái cục trên đầu con rắn xuống nước sáng dữ .

- Chà đất ở đây khô ráo và sạch sẽ quá.
- Rắn nằm im rồi tướng quân ơi.
- Chắc vết thương ở mắt làm nó mệt đấy.
- Thanh gươm nơi mắt đó biến đi đâu mất rồi tướng quân ơi ...Bây giờ mình nên làm gì.
- Xa con rắn là vừa ...Gần nó coi chừng mang họa đó ...trốn phải không, ở lại đây nói chuyện ...Tội các người lớn lắm ...

Nghe tiếng nói vang lên Lữ Xuân tung gươm lựa tấn công liền về phía có tiếng nói.

– Người ngon đấy nhưng đã vào mê hồn cung thì người phải theo luật của mê hồn cung, buông khí giới, nếu không đừng trách chúng ta tàn nhẫn nghe chưa. Luật ở đây là không được người nào tới được mang theo khí giới trong người, trái luật sẽ bị trừng trị

Hồi 17 : Lão Già Một Mắt

Lữ Xuân và Thiết Diện kéo mặt nạ lên và cùng nhau xúm lại tung đòn tấn công. Đối phương là một lão già một mắt bịt kín bằng miếng vải đen.

Lão già cười khằng khặc không thèm trả đòn mà chỉ vung vẩy hai cái đầu lâu trắng hếu. Từ trong đầu lâu bay ra một thứ bột màu trắng ...

Lữ Xuân tung lựa đào ra giục chiếu đầu lâu. Nàng tướng lão già một mắt sẽ giữ chặt lấy nó nào ngờ lão buông ra. Đầu lâu vừa tới tay Lữ Xuân là nàng ngã xuống. Thiết Diện lại đỡ cũng ngã theo luôn.

Lão già một mắt ngoắt tay một cái có hai cô gái tiến lại xốc hai người đưa đi.

Giữa lúc đó thì Đạo sĩ Thu Sơn xuất hiện gõ gươm đá vào đầu người lão già một mắt và ngoắt tay ra lệnh cho hai cô gái để Lữ Xuân và Thiết Diện lại.

– Các người đừng qua mặt ta ...Hỡi lũ đệ tử của Lý Tư và Triệu Cao. Những người này chỉ xuống đây chơi chứ không chiếm đoạt gì cả ...

Lão già một mắt nói:

– Thu Sơn có gì bảo đảm được cho tướng chỉ huy đội mật vụ của Lữ Hậu xuống đây? Đòi ta đã bị Tần Thủy Hoàng hãm hại nhưng chưa chắc y đã có máu lạnh nhiều hơn Lữ Hậu đâu nhé ...Cung điện của mộ hãm hố cạm bẫy chi chít còn hơn cung A Phòng. Người không thấy mộ vừa xui vua hạ ngục Hàn Tín và đang sửa soạn hãm hại Bành Việt hay sao. Con người này ghê gớm lắm.

Theo tin tức của đệ biết được thì Lữ Hậu đang muốn chiếm đoạt tất cả của cải ở núi Thu Phong này để làm cho của riêng. Mộ là con người lòng tham vô đáy ...

– Như vậy người định xử lý hai người bạn ta như thế nào?

– Họ làm rỗng nước bị thương một là họ phải chịu tử hình, hai là giam dưới đáy hồ suốt đời

...

– Rỗng nước làm sao thì để ta lo nhưng còn người này người không được đụng đến sợi lông của họ, hiểu chưa ...Người còn có một con mắt mà vẫn chưa biết thân!

– Đại huynh muốn vậy thì đệ không dám cãi ...

– Từ nay ta cấm người không được gây trở ngại cho khách của ta. Hết chuyện con dơi lại đến chuyện con rỗng. Người cầu kết với Thích Cơ và Như Ý phải không?

Lão già một mắt lắc đầu:

– Trình với huynh đệ chỉ bệnh người thế cô chứ không cầu kết với ai cả ...

– Đừng chọc tức Lữ Hậu, chọc tức bà đàn bà uy quyền đó nổi nóng lên là mất mạng như chơi. Đàn bà lòng họ hẹp hòi mà thù dai dữ lắm đó. Nhớ nghe chưa. Chọc ai thì chọc chớ chọc Lữ Hậu nó chém đầu tới ba họ đó ...Nó có quyền hành lâu lắm, mỗi ngày một nhiều quyền hành lên, phải coi chừng. Lâu ta không xuống đây, lúc này Trương Lương có còn ở đây không?

– Dạ, Trương Tử Phòng tiên sinh là người tiên phong đạo cốt, năm tháng phiêu cốt giang hồ đi về lúc nào đệ cũng không được rõ. Bữa qua đệ có thấy tiên sinh ngồi đánh cờ trên núi.

– Đánh cờ với ai vậy?

– Chỉ thấy tiên sinh ngồi một mình với bàn cờ lúc lại đi cờ, lại ăn quân rồi cuối cùng cười ha hả nói gặp người cao cơ quá mà nhìn lên thì chẳng thấy ai cả.

– Thôi chuyện Trương Tử Phòng để đó ...Người đi giải mê hồn hương cho bạn ta rồi có gì dọn đồ ăn xong thì rút hết đi đừng lộ mặt. Phải tuyệt đối dấu không cho những người đi với ta biết rằng ta đã dễ dãi với họ người, ta nói ít người phải hiểu nhiều ...

Gã một mắt khúm núm đáp lời Thu Sơn đạo sĩ.

– Trình đại huynh không bao giờ bọn đệ dám quên ơn của đại huynh và trái lời đại huynh cả ...Mong đại huynh cũng đừng bao giờ quên bọn tiểu đệ.

– Giải huyết và đem trà nước cùng đồ ăn lên đây ...Để mấy đứa nhỏ lại hầu ta.

Lão già một mắt lễ phép khoanh tay cúi đầu chào. Thu Sơn lại vuốt ve con rỗng nước và lấy thuốc trong hồ lô thoa lên mắt nó rồi nói nhỏ với nó gì đó, con rỗng nước lặng lẽ đi ra phía hồ nước ...

Lữ Xuân và Thiết Diện được đặt trên hai tấm da thú ngay giữa đại sảnh, hai cô con gái đứng gần đó chờ lệnh Thu Sơn.

– Xin đạo sĩ cho lệnh, thuốc giải mê hồn phần đã sẵn sàng, đồ ăn đã chuẩn bị đầy đủ ...Trà long tỉnh và nước sôi đã có ...

– Đưa thuốc giải mê hồn phần cho ta ...Các người có thể lui. Khi nào ta gõ kiếm lên mặt bàn đá ba cái thì ra đây Đạo sĩ Thu Sơn cầm gói thuốc giải mê hồn phần thổi vào mũi Lữ Xuân và Thiết Diện rồi mỉm cười.

Lữ Xuân tỉnh dậy trước tiên, thấy Thu Sơn đạo sĩ thì ben lên tiếng.

– Ta mơ hay tỉnh vậy đạo sĩ.

– Tướng quân đang tỉnh.

- Sao ta lại ở đây.
- Tướng quân và Thiết Diện ngộ nạn bần đạo đến vừa kịp cứu ...
- Ròng nước và tên một mắt đầu rồi.
- Bọn nó tẩu thoát rồi ...
- Tẩu thoát đi đâu :
- Ròng xuống hồ thủy tinh, còn lão một mắt thì quanh quẩn trong vùng núi Thu Phong này ...
- Nhưng thôi quý vị mệt rồi ta dùng trà ăn uống cái gì rồi còn tính chuyện trở về chứ ...
- Sao lại về ...
- Có biến ở triều, Hán Cao Tổ đi đánh Kinh Bồ bị một mũi tên mờ côi bắn trúng đã hồi triều. ta e khó qua được ...

Hồi 18 : Lữ Xuân Hồi Triều Cứu Nguy Lữ Hậu

Ăn uống no say rồi, đạo sĩ Thu Sơn đưa mọi người về thuyền độc mộc.

Con đường về thuyền rất thung dung dễ dãi. Về tới thuyền Lữ Xuân được báo tin Lữ Hậu cho lệnh hồi triều gấp. Nàng yêu cầu Đạo sĩ Thu Sơn đi cùng nhưng đạo sĩ nhất định từ chối ông nói :

– Bần đạo không muốn dính vào chuyện triều chính lúc này ...Tướng quân hồi triều chắc thánh thượng sẽ băng hà ...Nhưng thánh thượng ra đi bà cũng lúng túng lắm, nên rất cần sự có mặt của tướng quân. Tướng quân nhớ ăn cây nào rào cây ấy, nhưng không nên nặng tay quá ta hy vọng tướng quân kìm bớt được cái dữ dằn của Lữ Hậu ...

Nói dứt lời đạo sĩ Thu Sơn bỏ đi và hẹn khi nào Lữ Xuân trở lại núi Thu Phong thì sẽ gặp đạo sĩ ...

Lữ Xuân năng nỉ Thiết Diện hồi triều cùng với nàng, Thiết Diện nhận lời với điều kiện là chàng chỉ yểm trợ cho Lữ Xuân những chuyện không liên quan đến những tranh chấp trong triều đình. Còn chuyện tranh chấp trong triều đình xin cho chàng đứng ngoài.

Vừa vào chầu Lữ Hậu, Lữ Xuân đã được Lữ Hậu cho biết tạm gác chuyện lăng mộ Hạng Võ lại để lo chuyện triều đình, Cao Tổ bệnh nặng lắm rồi, hiện tình hình rất rối rắm.

– Theo người Cao Tổ mất ta phải đối phó thế nào với các tướng, nhất là đám vương lăng, Chu Bột, Trần Bình, Quán Anh. Những người này đâu có ưa ta ...

– Muôn tâu nhưng họ phải phục thái tử.

– Ta dự định mời họ về dự đại yến trước khi vua mất và mình và mình sẽ giết hết khanh tính sao ...Thẩm Tư Cơ thì can ta không nên.

– Muôn tâu thần thấy không nên ...Vì làm như vậy e đại loạn ...

– Người tổ chức lại tất cả các mạng lưới an ninh cho ta nhé ...

– Muôn tâu đó là công việc của thần.

Bỗng đâu có ba mũi tên bắn tới, Lữ Xuân gạt được hết. Nhưng nàng ngạc nhiên thấy nó là những mũi tên mang theo thư ...

– Cái gì vậy khanh – Muôn tâu thư của những người thân của Hàn Tín cảnh cáo ta phải nghe theo di chúc của Hán Cao Tổ nhé chứ không thì sẽ đại loạn.

Lữ Hậu cảm bức thư cảnh cáo xem rồi nói với Lữ Xuân.

– Hán Cao Tổ muốn ta dùng bộ Tiêu Hà, Tào Tham, Vương Lăng, Trần Bình, Chu Bột khanh

nghĩ sao.

- Dạ muôn tâu đó là những người tài, những lương đồng của triều đình.
- Ta cần thao túng họ ...Ta muốn khanh phải bên ta giám sát bọn này ...
- Muôn tâu lúc nào thần cũng là tôi tớ của mẫu hậu.
- Khanh có thể mời ông đạo sĩ gì đó giúp ta không ?
- Muôn tâu, ông không chịu dính vô chuyện thế sựNhưng thần đã có cách ...
- Phải củng cố chặt chẽ bộ máy đặc vụ, ta sẽ hạ Thích Cơ và Như Ý trong dịch này.
- Muôn tâu việc gì cũng xin mẫu hậu tính toán cho kỹ ...
- Ta nghe lời người ...Hãy kêu Lữ Thái, Lữ Sản, Lữ Thích Chi điều quân về gần kinh thành chờ lệnh ta ...Thời cơ đã đến với ta, ta phải hành động ...

Đưa vào nhe lúc này thì chém đầu cho ta ...Trừ thái tử ra tất cả các hoàng tử khác người cho bao vây canh phòng cẩn mật, nói rằng nhận được lệnh bảo vệ nghe chưa ...Có chuyện gì lộn xộn người được toàn quyền hành động chém trước báo sau ...Người hãy nhớ là cả bảy hoàng tử không chừa một ai cả nghe chưa.

Lữ Xuân trở về bản doanh phổ biến kế hoạch chưa kịp nghỉ ngơi thì đã nhận được lệnh vô cùng.

Vừa trong thấy Lữ Xuân, Lữ Hậu đã đuổi hết mọi người ra khỏi phòng và nói nhỏ với Lữ Xuân.

– Thánh thượng đã băng hà rồi, nhưng ta còn phân vân quá chưa muốn báo tin mọi việc người làm đến đâu rồi.

– Dạ muôn tâu các hoàng tử đã được canh gác kỹ, những ai nghi, thần đã cho người theo dõi ...

– Thích Cơ có động tĩnh gì không, ta muốn bắt giam Thích Cơ và gọi Như Ý khi về châu người tính sao.

– Muôn tâu chưa nên động thủ lúc này, bắt Thích Cơ thì dễ ...Như Ý đã được thánh thượng phong làm Triệu Vương xin mẫu hậu thận trọng.

– Ta lo quá, người phải ở đây với ta tính mọi chuyện, Hiếu Huệ nó còn nhỏ dại lắm, tất cả mọi việc ta và người phải làm thay – Muôn tâu thần sẽ chuyển bộ chỉ huy về đây ...Nhưng xin mẫu hậu cứ phát tang đi. Đẳng nào thì Thái tử cũng lên ngôi lo gì ...

– Ta ngại lắm người phải tính toán mọi chuyện cho ta.

– Muôn tâu xin thái hậu cứ phát tang mọi việc đâu sẽ có đó ...Thái tử lên ngôi rồi ai chống lại thái tử là chống lại triều đình, thần sẽ thẳng tay trừng trị.

Bộ máy đàn áp của mfinh chặt chẽ lắm.

– Ta ngại nhất Thích Cơ và Triệu Vương, khanh phải lo cho ta hai vụ này trước nhất. Vụ phát tang ta cần phải suy nghĩ ...

Hồi 19 : Lữ Hậu Nắm Quyền Nhiếp Chính

Ngay khi phát tang Lữ Hậu gọi Lữ Xuân tới hỏi về tình hình các tướng lãnh có ai cựa quậy gì không, Lữ Xuân tường trình tình hình tương đối tốt đẹp không một viên tướng nào dám có thái độ gì cả, coi như thái tử được tôn trọng triệt để. Quân sư Tiêu Hà hết lời ca ngợi Huệ Vương là người đức độ và nhân từ.

– Ta muốn ngày lúc này đưa Thích Cơ vô lãnh cung ...Ta hiện đã là thái hậu đó là lệnh của ta khanh nghĩ thế nào ?

– Muôn tâu thần thấy vẫn còn kẹt vấn đề Triệu Vương ...

– Nếu vậy kêu Thích Cơ về ở cung Vĩnh Hạng rồi tính sau được không ?

– Muôn tâu như vậy là tốt đẹp nhất, Thích Cơ về cung Vĩnh Hạng mình coi như kiểm soát được Thích Cơ hoàn toàn, cá nầm trên thớt mình muốn thịt lúc nào chẳng được – Ta đồng ý gọi Thích Cơ về ở cung Vĩnh Hạng. Tất cả quân hầu và cung nữ ở đây thay đổi hết, đưa những người thân tín của người vô ... làm được không ?

– Muôn tâu công việc này quá dễ.

– Còn Triệu Vương thì sao ?

– Muôn tâu sứ giả đã đi ba lần nhưng đều bị tướng quốc nước Triệu là Chu Xương đuổi về, nói rằng tiên vương đã giao Triệu Vương cho ông coi sóc, hiện Triệu Vương đang đau, không thể về châu thái hậu được ... Chu Xương còn nói thêm với sứ giả rằng ông rất lo sợ trước dư luận nói thái hậu muốn giết mẹ con Triệu Vương ... Thần thấy việc này thái hậu cần tế nhị.

– Người cho gọi tướng quốc nước Triệu là Chu Xương về châu ta ... Nếu nó không về người hoàn toàn quyền hành động.

– Muôn tâu Triệu Chu Xương về thật là một cao kiến, chắc chắn hẳn không dám chống lại thánh chỉ ...

– Khanh phải nhớ là nếu Chu Xương không về phải cho ám sát nó ... Ta rất sốt ruột chuyện Triệu Vương.

– Muôn tâu thần sẽ làm chuyện này chu đáo.

– Khanh phải nhớ rằng giờ phút này khanh là khâm sai của thái hậu ...

Nói dứt lời Lữ Hậu lấy giấy viết phong cho Lữ Xuân làm khâm sai đại thần.

– Khanh nhớ nhé giờ phút này khanh thay ta làm tất cả các việc, thánh chỉ ghi rõ nhé, chém trước tâu sau ... Tăng cường an ninh tối đa quanh ta và Hiếu Huệ ...

– Muôn tâu thần đã điều tất cả những đơn vị tinh nhuệ nhất tới kinh đô, thái hậu có thể yên trí ...

– Ta muốn ngay trong ngày hôm nay, Thích Cơ phải về cung Vĩnh Hạng người làm được không. Nếu Thích Cơ chớnh lệnh thì thủ tiêu ... Ta sốt ruột lắm rồi.

– Muôn tâu Thích Cơ đã chịu nhận về cung Vĩnh Hạng thần đã cho người phụ Thích Cơ, chắc giờ này Thích Cơ đã tới cung Vĩnh Hạng.

– Người nhớ bao vây thật chặt Thích Cơ cho ta ... Tạm thời giam lỏng.

Thích Cơ ở đó rồi tính chứ không phải cho Thích Cơ ở đấy luôn đâu ... Nhớ là không cho Thích Cơ liên lạc với ai cả, nhất là Triệu Vương nghe chưa.

– Muôn tâu Thích Cơ sẽ được xử lý đúng như mong muốn của thái hậu.

– Ta nhấn mạnh để khanh biết là tạm thời cho Thích Cơ ở cung Vĩnh Hạng chứ không phải ở luôn ...

– Muôn tâu thần hiểu.

– Tiến hành ngay cho ta vụ Chu Xương, không được nương tay nghe chưa.

Nó chịu về châu thì cũng phải tính, nhưng từ từ không chịu thì thanh toán liền.

Nhớ làm cho thật kín đáo nghe chưa ... Ta muốn dùng Thiết Diện khanh nghĩ sao ...

– Muôn tâu Thiết Diện đang mệt ... Thần muốn xin với thái hậu cho Thiết Diện phụ trách vụ lăng mộ Sở Bá Vương.

– Ta muốn có toàn bộ sơ đồ lăng mộ này để xây cất một lăng mộ tương tự, người và Thiết Diện phải lo vụ này cho ta ... Còn đám đệ tử Hàn Tín, Bành Việt khanh dẹp xong hết chưa ...

– Muôn tâu thần đã mua chuộc được một mớ.

– Năm cho hết là thủ tiêu không để sống một mống nào cả. Chống đối là phải dẹp tối đa ... Chu Xương cũng vậy nhưng làm từ từ nhé. Vậy cánh cửa Thích Cơ người có nắm được hết

không đẩy ...nhưng kẻ nào ra mặt hay ngầm ủng hộ Thích Cơ cứ việc giết hết cho ta. Thủ tiêu nghe chưa.

Thủ tiêu bằng thuốc độc là tiện nhất ...

Đám cung nữ và hoạn quan ủng hộ Thích Cơ phải đền tội hết ...Nhớ là làm kín.

Thôi cho người lui.

Lữ Xuân trở về bản doanh trong cung, lòng xao xuyến vô cùng, lính hầu tới báo có Thiết Diện muốn gặp, Lữ Xuân cho lệnh mời vô.

– Thái hậu muốn tráng sĩ làm phó cho tôi tráng sĩ nghĩ sao ?

– Đạo sĩ Thu Sơn vừa nhắn muốn gặp tôi ...Nên tôi vào gặp tướng quân để xin phép về núi Thu Phong. Nếu làm phó thám hiểm lăng mộ Hạng Võ thì tôi sẵn sàng còn dính đến chuyện triều đình xin miễn cho tôi ...Tôi không quen ra luồn vào cúi.

– Thái hậu ngờ ý với tôi muốn phong ông là phó quan khâm sai đặc trách thám hiểm lăng mộ Hạng Võ, còn tôi là khâm sai, ông nghĩ sao.

– Việc này hợp với sức của tôi, tôi xin nhận.

– Ông có thể ở đây ít ngày chờ xong tang lễ rồi về núi Thu Phong được không ?

– Có cần lắm không thưa quan khâm sai. Tôi nghĩ Đạo sĩ Thu Sơn nhắn về chắc có chuyện quan trọng.

– Thôi ông về núi Thu Phong cũng chẳng sao ...Để tôi cho quân hầu đưa ông về. Tôi chưa nhận chức xin miễn cho tôi chuyện này.

– Cũng được ...

Hồi 20 : Khi Bàn Tay Lữ Hậu Nhuộm Máu

Vừa tiếp Thiết Diện xong thì Lữ Xuân được lệnh của thái hậu gọi vô châu.

Lữ Xuân vội vã vô châu Lữ Hậu.

– Người có biết Chu Xương về đây làm gì chưa.

– Muôn tâu Chu Xương vừa mới gặp thánh thượng ...

– Người có biết Chu Xương nói gì với Hiếu Huệ không ?

– Muôn tâu theo lẽ thần không nên biết chuyện này nhưng vì có lệnh của thái hậu, thần đã theo dõi.

– Người theo dõi là đúng, ngoài người ra ta còn hạ lệnh cho người của ta theo dõi nữa, Chu Xương đã nói với Hiếu Huệ ta muốn giết Triệu Vương xin Hiếu Huệ che chở.

– Muôn tâu đúng vậy, và thánh thượng đã nhận lời che chở cho Triệu Vương ...

– Việc Hiếu Huệ để đó ta tính nhưng cái tên Chu Xương này thì người phải tính ...

– Dạ muôn tâu, nó đi đâu cũng đeo gươm và võ nghệ khá cao cường lại mang theo nhiều vệ sĩ.

– Ta hỏi hạ nó được không. Phải hạ kín đáo nghe chưa ...

– Dạ được, mai hăn phải chết.

– Ta muốn ngay đêm nay là hạ cả gia đình hăn, hăn phải chết bằng thuốc độc ...

– Muôn tâu Chu Xương là người cảnh giác ghê gớm lắm ...

– Bắt nó phải uống thuốc độc ...Nó không uống đổ vào miệng nó ...Nó làm ta bức bối lắm. Còn Triệu Vương chịu về chưa.

– Muôn tâu Chu Xương đã đưa Triệu Vương về và có tin thánh thượng đã đi đón Triệu

Vương.

– Như vậy là Hiếu Huệ bao che Triệu Vương.

Muôn tâu thánh thượng sợ Thái hậu quả nên thánh thượng nghĩ tình anh em mới giúp đỡ Triệu Vương.

– Hiếu Huệ biết một mà không biết hai, Triệu Vương lên ngôi hoàng đế có tha Hiếu Huệ không ...Mẹ nó là Thích Cơ bao phen định hạ ta, đưa nó làm thái tử. Ta khổ sở biết bao nhiêu về chuyện này. Thôi chuyện đó để ta tính. Người có nhiệm vụ phải làm sao cách ly thánh thượng với Triệu Vương.

– Thánh thượng thích đi săn lắm. Để thần tổ chức đưa thánh thượng đi săn là hai sẽ không gần nhau ngày mai ...

– Người nên nhớ là ngày mai Triệu Vương phải chết ...người có nhiệm vụ phải dàn xếp vụ này. Thật chu đáo ...Thời gian cấp bách lắm rồi ...Ta không muốn những kẻ chống ta còn tồn tại. Còn Thích Cơ ta muốn người bắt nốt nó ngay cho ta ...Đích thân ta sẽ trừng trị nó ...Cao tổ thường khen mắt nó đẹp phải không, ta sẽ móc mắt nó. Cao Tổ khen tai nó như tai Phật đẹp lắm, ta cắt tai ...Cao Tổ nói nó có giọng nói líu lo như chim hót ...Người phải bắt nó uống thuốc cho câm ...Ta còn nhớ rõ những ngày Cao Tổ mê nó bỏ rơi ta nó lên mặt với ta, nó nói nó sẽ làm hoàng hậu, nó sẽ làm thái hậu cho con nó lên làm vua ...Bây giờ nó phải rõ ai là thái hậu ...Và khi ta làm thái hậu thì nó sẽ thấy đòn ghen như thế nào ...

Phải làm cho đầu óc nó mụ mẫm đi nghe chưa không được phép cho nó chết.

Nó phải bị hành hạ nó phải kéo dài đời sống tù nhục ...Đừng tưởng có chút nhan sắc là làm phách ...Đừng tưởng được vua sủng ái rồi 'quấy'.

Bắt ngay Thích Cơ và gông cổ nó lại, cùm chân nó lại, lấy đũa ngang miệng nó không cho nó cắn lưỡi tự tử ...

Con nhỏ này ta đích thân ta xử nó ...Những đứa thân cận nó ngày xưa cũng bắt hết nộp cho ta ...Những đứa này cũng xứng đáng bị tra tấn tinh thần, bắt chúng nó nhìn chủ nó chịu nhục hình ...Cái bọn tùy tùng của nó cũng lộn xộn lắm. Bắt hết cho ta. Người có danh sách chưa ?

Lữ Hậu lấy một giấy tờ ghi tên những người thân với Thích Cơ và nói :

– Người cứ theo danh sách này mà thi hành. Nên nhớ là không được thiếu một đứa nào hết ...Bệnh tật gì cũng bắt hết ...Cơ thêm người sẽ được thưởng ...

Lữ Xuân cầm bản danh sách đọc qua rồi nói nhỏ :

– Muôn tâu danh sách này có người đã qua đời.

– Ai vậy, đứa nào mà nó lại trốn được sự trả thù của ta vậy ...

– Muôn tâu nhũn mầu của Thích Cơ.

– Con mụ ấy chết rồi à, đào mồ nó lên cho ta ...Con mụ đó là lắm chuyện nhất. Một bàn tay nó bày mưu thiết kế hết ...Đào mồ nó đem xác nó quăng xuống sông cho ta ...Bắt hết con cháu nó đem về đây cho ta ...Con cháu nó phải thay mặt nó đền tội.

– Muôn tâu em gái Thích Cơ cũng mới qua đời.

– Con nhỏ này Cao Tổ cũng thích lắm ...Đào mồ nó cho ta. Đem đầu lâu nó về đưa cho Thích Cơ.

– Muôn tâu còn đứa cháu của Thích Cơ nữa. Cũng qua đời rồi.

– Tất cả những người trong danh sách này sống chết đều phải về trình diện ta. Khanh hiểu chưa ...Chém ba họ luôn.

– Muôn tâu xin thái hậu rộng lượng ...

– Không rộng lượng với bọn đó được ...Thôi cho lui, trước mắt hoàn thành nhiệm vụ. Triệu Vương nó phải chết bằng thuốc độc nghe chưa ...

Hồi 21 : Thu Sơn Đạo Sĩ Mặc Nạn

Nhờ hai con chim ưng mọi người tới được Nghênh Phong Các trên đỉnh núi Thu Phong thật mau ...

Đứng trên Nghênh Phong các, đạo sĩ Thu Sơn nói với mọi người :

– Quý vị đã biết rồi đó, bạn ta là nhà thiên văn, một nhà phong thủy tái tình, ông ấy đã nói trong vòng ba ngày nữa lăng mộ này sẽ bị động đất. Cát bụi lại trở về với cát bụi ...Ta đưa quý vị xuống lăng mộ để quý vị thấy rõ Lý Tư và Triệu Cao xây lăng mộ này như thế nào và Hạng Võ đã được đưa về đây ra sao ...

Ta đã suy nghĩ ra đường vô lăng mộ rồi ...Hôm trước ta đã nhăm cửa ...Bây giờ thì bắt đầu. Có thể có nhiều nguy hiểm đấy ...Ai sợ nguy hiểm có thể ở lại, ai không sợ theo ta. Tí nữa ta quên ngày nay Lữ Xuân uống thuốc chưa ? Phải uống trước đi, không uống trở bệnh kệt lắm.

Lữ Xuân lấy trong bọc ra hoàn thuốc và uống.

Thuốc của đạo sĩ như ma túy vậy, bữa nào không uống là khổ sở với nó.

– Thuốc của ta cho tướng quân còn xài hết con trăng này phải không ? Xong cuộc thám hiểm này ta còn phải đi hái thuốc nữa ...

Mọi người xuống tới cái nhà mồ có các quan tài để theo hình bát quái. Thu Sơn đạo sĩ hô đốt đuốc lên cho sáng rồi ông đi theo cửa Chấn vào tới chiếc quan tài lớn an toàn.

Đạo sĩ Thu Sơn đứng trên bị có chiếc quan tài lớn mỉm cười rút gươm đá ra lấy mũi gươm ngoáy mắt cặp rồng châu trên nắp quan tài. Chiếc quan tài xoay ngang và bật nắp ra.

Đạo sĩ Thu Sơn ngoắt tay ra hiệu cho mọi người đi tới.

Lữ Xuân leo lên đứng cạnh đạo sĩ và nhìn vô quan tài, nàng ngạc nhiên chỉ thấy quan tài trống rỗng và đáy như một cửa hang.

– Sao kỳ thế đạo sĩ ?

– Đường tới kho tàng của Hạng Võ. Đi không ? Đi thì theo ta.

Lữ Xuân gật đầu và vẫy Thiết Diện đi theo – Ba đứa bây ở trên này chờ ta ...

Thu Sơn dẫn Lữ Xuân và Thiết Diện bước vô quan tài theo những bậc đá đi xuống.

Đường ngập chứng tỏ đã lâu không có người qua lại.

Thu Sơn vừa đi vừa lẩm bẩm :

– Sắp động đất vô đây có chuyện gì thì sao ...

Nghe Thu Sơn nói Lữ Xuân rung mình nghĩ đến cảnh đang ở dưới lăng mộ mà động đất xảy ra.

– Thiết Diện nhìn đi, có phải là phòng kho tàng của Hạng Võ không ?

– Thừa đúng rồi !

Trước mắt mọi người là một đại sảnh đủ các thứ tượng bằng vàng, ngọc mắt bằng kim cương lấp lánh, phòng không thấp đèn mà lúc nào cũng long lanh ánh sáng màu ngọc bích.

Đạo sĩ Thu Sơn bước tới cửa, phòng bấu vật bỗng tụt xuống và mất tích luôn ...Lữ Xuân và Thiết Diện ngẩn ngơ nhìn lại đằng sau thấy đường bí kín ...

Hồi 22 : Lữ Hậu Trúng Thương

Nửa đêm Thẩm Tự Cơ tới cho Lữ Xuân biết Lữ Hậu cần gặp Lữ Xuân gấp có nhiều việc cơ

mặt cần bàn.

Từ ngày Lữ Hậu nắm trọn quyền hành vai trò của Lữ Xuân nổi bật hẳn lên bao nhiêu công việc của triều chính nàng phải cáng đáng hết, nhưng rất ít được gặp Lữ Hậu, có chỉ thị gì Lữ Hậu cũng giao cho Thẩm Tự Cơ phổ biến cho Lữ Xuân. Do đó nàng rất ngạc nhiên khi nhận được lệnh phải vào cung cấm gặp Lữ Hậu.

Lữ Hậu tiếp Lữ Xuân ngay trên Long sàng và tỏ ra hết sức thân mật.

– Khanh có biết tên Vương Lăng nó dạy hoàng đế đến cái gì không ?

– Muôn tâu thần có trình với thừa tướng Thẩm Tự Cơ ...Vương Lăng đã nói với hoàng đế rằng Hiếu Huệ hoàng hậu không phải là mẹ thật của hoàng đế, mẹ hoàng đế đã bị thái hậu giết.

– Rồi sao nữa ...Có phải nó xúi hoàng đế loạn ngôn không ?

– Muôn tâu hoàng đế còn quá nhỏ tuổi nên nói sẽ báo thù cho mẹ.

– Vương Lăng đâu rồi ...

– Muôn tâu hần có bệnh xin về quê và trốn mất rồi.

– Cho truy tìm và giết ba họ tên lão xược này ...Riêng hoàng đế đưa đến cung Vĩnh Hạng và cô lập tại đó ...Từ đây ta cấm không cho bất cứ ai gặp hoàng đế ...

Ta định cô lập hoàng đế xong truất ngôi luôn khanh nghĩ sao ?

– Bây giờ quyền hành trong tay thái hậu, truất ngôi hoàng đế thì dễ thôi nhưng thái hậu định cả ...

– Không những truất ngôi mà còn giết đi luôn cho khỏi lo về sau. Người thấy như vậy được không ...

– Dạ việc giết hoàng đế thì cũng nên, nhưng thái hậu định cử ai lên ngôi.

– Bây giờ tự lập đế chế rồi hoàng đế chỉ là bù nhìn ta định đưa Thương Sơn Vương làm hoàng đế người nghĩ sao ?

– Tốt thôi Thương Sơn Vương cũng dễ bảo ...nhưng thái hậu định niên hiệu là gì.

– Khởi đế niên hiệu như cũ chứng tỏ quyền hành đế chế trong tay ta ...Còn việc này nữa, người có biết Triệu Vương nó hãm ta không.

– Muôn tâu, Triệu Vương là rể họ Lữ, chỉ cơm không lành canh không ngọt chứ có chuyện gì đâu.

– Vợ nó vừa tâu với ta là Triệu Vương hãm khi ta khi ta trăm tuổi nó sẽ kéo quân đánh họ Lữ ...Hỗn láo.

– Muôn tâu đàn bà ghen tuông có thể giận mà nói sảng.

– Lấy gái họ Lữ mà còn lăng nhăng là một tội rất lớn, gọi nó lại kinh ta sẽ tính.

– Muôn tâu thần sẽ lo chu đáo việc này.

– Việc thám hiểm núi Thu Phong như thế nào rồi ...Sao mãi không có ngọt rỗng nước cho ta. Ta muốn của Lương Vương Khôi làm Triệu Vương người nghĩ sao ?

– Lương Vương Khôi tình cảm lắm thần e không chịu rời Lương Vương đâu ...

– Ta muốn là phải được.

– Muôn tâu thần sẽ thu xếp việc này ...

– Ta muốn tuần du Thu Phong Sơn, người phải thu xếp cho ta đi sớm ...Công việc triều đình rồi mù làm ta mệt lắm rồi.

– Muôn tâu Thu Sơn đạo sĩ cho biết mọi việc thu xếp đã xong khi nào thái hậu tuần du, đạo sĩ sẽ hộ giá ...

– Người thu xếp đi ...Ta muốn đi chơi cho khuây khỏa ...

Bỗng Lữ Hậu hét lên :

– Có người mưu sát ta ...

Lữ Xuân mở mắt to ra chẳng nhìn thấy gì ...Chỉ thấy thái hậu chỉ vào vách nói đâu nơi đó.

Lữ Xuân kêu Thẩm Tự Cơ vô bảo gọi ngự y tới, còn nàng sách gương nhảy lên nóc nhà nhìn quanh thấy có bóng người thấp thoáng nơi xa. Nàng liền phóng theo, bóng người đến gần cung Vĩnh Hạng thì biến mất.

Lữ Xuân giận lắm, xuống kêu mật vụ của nàng ra hỏi. Mật vụ cho biết tối nào khu vực này cũng có những bóng trắng đi lại trên nóc nhà biến ảo khôn lường, cung tên bắn lên chẳng có kết quả gì.

Lữ Xuân giận quá về bản doanh điều một đội quân tinh nhuệ tới cung Vĩnh Hạng bao vây và lục soát khu này.

Trong lúc quân sĩ mật vụ bao vây và lục soát cung Vĩnh Hạng thì Lữ Xuân cho gọi đám Hắc xã tới hỏi về những bóng trắng trên khu vực cung Vĩnh Hạng thì đám này cho biết mấy hôm nay có một số người Hung Nô nhập kinh kỳ. Bọn Hung Nô này có những thứ khí giới lạ lắm.

Lữ Xuân đem chuyện này ra hỏi Thiết Diện ...

– Trình tướng quân có thể đám Hung Nô đã mưu sát thái hậu ...Việc này phải hỏi Đạo sĩ Thu Sơn may ra mới giải quyết được.

– Đám Hung Nô Tần Thủy Hoàng còn ngán.

Để cho đệ về núi Thu Phong hỏi Đạo sĩ Thu Sơn về việc này cho tướng quân.

– Ô phó khâm sai còn thuốc Đạo sĩ Thu Sơn không/ – Trình tướng quân còn mấy hoàn.

– Đưa ta dâng thái hậu ...Cứu bệnh như cứu hỏa ...Mai ông lên đường sớm về núi Thu Phong mời đạo sĩ Thu Sơn đến chữa bệnh cho thái hậu ...

– Xin tướng quân yên trí tôi có thể lên đường ngay bây giờ.

– Thế thì rất tốt.

Hồi 23 : Lữ Hậu Tuần Du Núi Thu Phong Lãnh

Đoàn tuần du của Lữ Hậu về núi Thu Phong thật rần rần rộ rộ. Lữ Hậu ngồi trên cỗ xe của Tần Thủy Hoàng xưa thường dùng cho ngựa kéo. Xe có nệm êm chung quanh có bọc đồng và da bên ngoài. Xe có trang bị máy bắn tên, Lữ Xuân và Thiết Diện chịu trách nhiệm hộ giá. Quân thiết kỵ được rải dọc đường, đặc vụ của Lữ Xuân được tung ra khắp nơi ...

Hành cung được thiết lập dưới chân núi Thu Phong nhưng thái hậu quyết định ở luôn trong xe ...Trong khi thái hậu đi tuần du núi Thu Phong thì một thái hậu giả vẫn có mặt trong triều, nhưng thái hậu này chỉ ngồi trong long sàng chứ không nói gì cả, tất cả mệnh lệnh đều do Thẩm Tự Cơ đưa ra.

Chim bồ câu một ngày ba lần được thả về kinh của truyền lệnh của thái hậu.

Mỗi giờ đều có chim bồ câu mang tin từ kinh thành tới cho thái hậu. Tin tức đều được mã hoá bằng những con số chỉ có thái hậu và Thẩm Tự Cơ hiểu ...

Xe tới núi Thu Phong thái hậu hạ lệnh đậu xe trong hành cung và thả hai con ó ra phòng trên trời ...

Ngồi trong xe có trướng rủ màn che thái hậu đưa mắt nhìn quang cảnh thiên nhiên thì có vẽ hài lòng lắm, bà cười và ra lệnh cho gọi Lữ Xuân tới.

– Muôn tâu thần xin ra mắt thái hậu ...

– Đạo sĩ Thu Sơn đâu gọi tới trình diện ta ...

– Muôn tâu thần đã mời đạo sĩ tới ra mắt thái hậu.

Nói dứt lời Lữ Xuân cho lệnh dẫn đạo sĩ vào. Đạo sĩ ung dung đi tay không vào chầu Lữ Hậu.

– Muôn tâu thần là Thu Sơn xin ra mắt thái hậu.

Đạo sĩ vừa nói vừa quì xuống ...

– Ta miễn lễ cho đạo sĩ ...Thuốc đạo sĩ hay lắm ...Bọn Hung Nô nó hại ta mà không có thuốc của đạo sĩ chắc ta vong mạng ...Ta muốn đạo sĩ luyện thuốc trường sinh cho ta ...

– Muôn tâu Tần Thủy Hoàng cũng vì thuốc trường sinh mà tiêu vong ...Thần chỉ có thể luyện được thuốc hồi xuân chứ không luyện được trường sinh. Bởi vì sống chết là mệnh trời.

– Công việc thám hiểm mộ Hạng Võ tới đâu rồi ...

– Muôn tâu thần đã tới được lăng mộ rồi ...Nhưng còn chờ lệnh của thái hậu ...

– Còn vàng bạc châu báu thì sao ... ?

– Muôn tâu thần chưa tới chỗ đó, nhưng Thiết Diện đã tới, nói nhiều lắm ...

– Phải lấy hết cho ta, nhất là ngọc của rồng nước ...

– Muôn tâu chẳng làm gì có rồng nước, đó chỉ là một con trăn lớn cỡ bụng của tên già một mắt. Nó lấy ngọc Thủy Cầu gắn lên mõng rồi cuời trăn đi dưới nước ...

– Người lấy cho ta ngọc Thủy Cầu được không ?

– Muôn tâu chắc là được nhưng phải mất thì giờ.

– Mất thì giờ cũng phải làm ...Ta muốn cặp chim ưng của lão đạo sĩ đạo ở giữa hồ được không.

– Muôn tâu được, nhưng hiện giờ chúng không có ở đây.

– Chúng đi đâu ?

– Muôn tâu chúng đi theo lão đạo sĩ ra ngoài sa mạc.

– Đi đâu cũng kiếm cho bằng được cho ta. Ta cần chim này để chinh phục Hung Nô ...Bọn Hung Nô nó 'trêu gan'ta thì nó phải biết tay ta ...Nghe nói ở dưới mồ có cặp đà điều của Tần Thủy Hoàng. Đà điều đi nhanh hơn ngựa nhiều mà lại đi được ở hoang mạc ...

– Muôn tâu thần có nghe nói nhưng không biết ở đâu ...

– Phải kiếm cho ta.

Đột nhiên thiết xa của Lữ Hậu rung chuyển lên như bị trúng một trận mưa đá.

Lữ Hậu bấm nút cơ quan chui vào cái phòng bọc đồng trong xe ...Lữ Xuân vác gươm phóng ra ... suýt nữa nàng bị trúng một cút đá bụi

Đá ở trên núi vẫn ào ào mưa vào xe của Lữ Hậu ...Lữ Xuân quát đưa xe vào trong tòa nhà xây bằng đá để tránh bị mưa đá ...Nàng huy động tiến về phía núi.

Trong khi đạo sĩ Thu Sơn mỉm cười rút gươm đá từ sau lưng ra phi thân về phía núi miệng hầm hầm.

– Lão già một mắt này hành động nóng nảy quá ...Chưa chi đã động thủ ...cơ quan đá chắc phen này bị lộ

Thu Sơn lẩm bẩm vừa đi vừa đưa tay lên miệng huýt gió thật to ...Tự nhiên trận mưa đá ngừng.

Một tên lính thám báo lại báo với Lữ Xuân.

– Trình tướng quân, chúng tôi lên đến đỉnh núi thì những chiếc máy bắn đá đã rút vô hang và cửa hang đóng kín không làm sao mở được.

– Bao vây chặt hang đá cho ta, để ta và đạo sĩ sẽ lên xử trí ...

Ra lệnh cho quân lính thám báo xong, Lữ Xuân quay lại nói với đạo sĩ Thu Sơn.

– Mình lên hang đá được chứ đạo sĩ ...

– Kêu Thiết Diện lên luôn ...Hang này có đường xuống lăng mộ đá đấy ...

Hồi 24 : Mắc Kẹt Trong Hang Đá

Đến cửa hang đá ngang sườn núi, Thu Sơn đạo sĩ ra lệnh cho mọi người mang mặt nạ và huy động một đội quân cung thủ lên đứng đằng xa, cung tên sẵn sàng ...Ngoài đội cung thủ, đạo sĩ còn yêu cầu một đội cận chiến vũ trang bằng khiên và mã tấu đứng hai bên cửa hang.

Thấy đạo sĩ có thể trang nghiêm trong cuộc sửa soạn tấn công vô hang đá, Lữ Xuân đưa mắt hỏi Thiết Diện.

– Nơi này căng lắm hay sao mà đạo sĩ làm như sắp đánh thành vậy ? chắc là căng vì từ xưa đến giờ đệ chưa bao giờ thấy đạo sĩ căng thẳng như thế này.

– Lữ tướng quân chuẩn bị cho một số thang dây ...

Lữ Xuân hạ lệnh cho làm mười cái thang dây cỡ lớn và dài, trong khi Đạo sĩ Thu Sơn đi lại hai con kỳ lân bằng đá trước cửa hang ngắm nghía sờ mó mân mê một hồi rồi hét lớn.

– Mọi người nằm xuống coi chừng ám khí.

Vừa hét xong, đạo sĩ Thu Sơn phóng lên vòm phía trên cửa hang đá múa gươm đá đâm mấy nhát, cửa hang từ từ mở ra, một làn khói trắng tuôn ra ngay và ngay lúc đó tên sắt và phi tiêu bay ra như mưa ...

Đội cung thủ ở xa không biết gì bắn nên đáp lại.

– Cung thủ không được bắn. Các người bắn cái gì ...

Đạo sĩ Thu Sơn từ vòng hang nhảy xuống, nói lớn :

– Thiết Diện, Lữ Xuân đi theo ta cùng với ba cận tướng còn tất cả đứng ở ngoài chờ lệnh, cấm không cho một ai đến lại vùng này ...Dù là người của triều đình cũng vậy ...Có gì cho người vào báo với Lữ tướng quân.

Lữ Xuân, Thiết Diện đi theo Thu Sơn vô hang thấy hang sâu thẳm và lạ kỳ hơn nữa là hang trống trơn.

Những dấu vết dưới nền hang chứng tỏ vừa có người ở đây ...

– Chúng rút đi đằng nào mà nhanh vậy.

– Hang này có nhiều cơ quan bí hiểm lắm ...Ta không nắm sơ đồ nhưng vì chúng phục ở đây tấn công mình nên ta mới phải phiêu lưu vô đây ...Từ giờ phút này quý vị nên thận trọng Nghe đạo sĩ Thu Sơn nói Lữ Xuân định ngăn và bảo đạo sĩ đi con đường mình đã nắm được sơ đồ xuống lảng mộ khoả hơn nhưng nàng sợ làm mích lòng đạo sĩ nên lặng lẽ theo sau ...

Vừa qua một ngã ngoặt, mọi người chung hững khi thấy tự nhiên một bức tường đặc mọc lên phía sau lưng từ lúc nào ...

– Đừng thắc mắc chúng mình tiến tới chứ có lui đâu mà ngán. Cứ đằng trước, để ta đi đầu cho. Từ giờ này mọi người phải cần khí giới trên tay sẵn sàng chiến đấu ...Cuộc chiến đấu quyết liệt sắp bắt đầu đấy nhé.

Đạo sĩ Thu Sơn vừa qua ngõ ngoặt thì có sáu bóng trắng cao lớn lực lượng bóng nào mắt cũng lấp lánh như mắt mèo lướt qua đạo sĩ và xông tới. Mọi người dơ dao kiếm lên thấy những bóng này lao vào dao kiếm nhanh như chớp.

Mọi người lấy hết sức bình sinh đâm chém. Nhưng đâm chém xong rồi không làm sao thu được dao kiếm lại mà lại bị những bóng trắng đè sập xuống.

– Buông hết khí giới đi lại người có nam châm cực mạnh rồi đó ...

Mọi người buông dao kiếm nhưng vẫn bị những bóng trắng tấn công bằng tay ...Lữ Xuân tung một đường quyền bí hiểm, trái đấm của nàng có thể đâm tung một con ngựa chết tươi, kèm theo trái đấm là một cú đá có thể sập tường thành, nhưng bóng trắng hình như chẳng sao

cả, nó vẫn xông tới và ôm chặt cứng lấy Lữ Xuân đưa tay lên định bóp cổ Lữ Xuân.

Giữa lúc Lữ Xuân mệt đứt hơi thì đạo sĩ Thu Sơn lại lấy gươm đâm khẻ vào đầu bóng trắng, bóng trắng bỗng đứng im hai tay buông xuôi ...Đạo sĩ Thu Sơn từ từ tiến lại mỗi bóng trắng đứng im.

– Chúng nó dùng những hình nhân có gắn nam châm và có cơ quan điều khiển tấn công chúng ta ...Rất may là ta có nghiên cứu về chuyện này nếu không là bị chúng thiet hết rồi ...

Đẹp xong lũ hình nhân có nam châm, đạo sĩ Thu Sơn hô mọi người tiếp tục tiến lên phía trước ...

– Quý vị hết khí giới rồi phải không ?

– Đạo sĩ yên tâm tôi còn thanh gươm lụa ...

– Tôi còn cây côn tre, vỏ của bao kiếm ...

– Như vậy tạm đủ.

Mọi người tiến lại một khúc, bỗng nhiên đường đi như chông chênh, như bồng bênh rồi tụt xuống. Đạo sĩ Thu Sơn đứng giữ mọi người và nói lớn :

– Điều tức giữa những nhịp thở cho thân thể thăng bằng, chúng ta bị mắc bẫy rồi ...Có thể xuống hầm sâu ...Có thể xuống đáy hồ Thủy Tinh đấy.

– Liệu gặp rồng nước không ?

– Có thể chúng ta chết ngộp dưới nước nhé ...Phải coi chừng.

Nhìn đi nhìn lại đạo sĩ Thu Sơn nói lớn :

– Chúng ta bị nhốt trong một căn phòng đá rồi và căn phòng đang lao xuống vực sâu ...Sức rơi còn mạnh lắm. Nhưng quý vị hãy bình tĩnh.

Nghe đạo sĩ nhắc đến hai chữ bình tĩnh, Lữ Xuân muốn nổi sùng nhưng cản đắng nhau lúc này liệu ích chi nàng đứng im không nói gì mà chỉ thấy hối hận là lúc nãy không cương quyết cản đạo sĩ để bây giờ kẹt.

Hồi 25 : Trở Lại Hoang Đảo

Khi căn phòng rơi xuống nước và nước từ từ chảy vào phòng, thì mọi người đều cuống cuống lên cả ...Đạo sĩ Thu Sơn mặt vẫn tỉnh như không, ông giơ đuôi thanh gươm đá lên dùng ngọc minh châu soi sáng chung quanh phòng.

Nhìn ông ung dung từ tốn đi lại quanh phòng mọi người sốt ruột phát điên lên.

– Chịu chết sao đạo sĩ ?

– Ta đang tìm lối thoát ...muốn sống phải bình tĩnh ...

– Bình tĩnh chờ phòng ngập nước rồi hết thở phải không ?

– Ta phải ra ngoài trước khi phòng này ngập nước ...Mọi người đều có thể lợi được phải không ?

– Lợi được hết nhưng sức người có hạn.

Đạo sĩ mỉm cười.

– Biết lợi là tốt rồi ...

Đạo sĩ gõ gõ vào một bức vách rồi lắng tai nghe.

– Vách này bằng cây ...

Lữ Xuân tiến lại chỗ đạo sĩ lấy tay gõ lên vách.

– Đạo sĩ nói đúng, vách này bằng cây, nhưng làm sao ra.

Đạo sĩ không nói gì cả đưa lưới gươm đá và chỗ nước đang chảy từ bên cạnh vách vô ...lưới gươm đi đến đầu nước chảy vô mạnh đến đó.

– Chuẩn bị sẵn sàng, chúng mình cùng lao vào tấm vách cây này ...Mình sẽ biến nó thành cái bè ...Mọi người leo lên đó ngồi ...ta sẽ đẩy bè cho ...ta bơi suốt ngày cũng không mệt.

Mọi người chưa kịp lao vào tấm vách, đạo sĩ mới đẩy khê tấm vách đã tung ra ...

Mọi người vội vàng bám lấy tấm vách, tấm vách bung lên mặt nước rất nhanh.

Khi tấm vách bung lên mặt nước thì mọi người thấy rõ mình đang ở hồ thủy tinh.

Đạo sĩ vừa bơi vừa đẩy tấm ván và hô lớn :

– Mọi người hãy lên tấm ván đi. Ván này dày đấy nhưng nó là thứ gỗ rất nhẹ nên đảm bảo nổi rất cao trên mặt nước ...

Khi mọi người nhảy hết lên tấm ván rồi, đạo sĩ cũng nhảy lên một tay cầm gươm đá làm mái chèo. Tay kia mở hồ lỗ lấy thuốc đổ xuống hồ ...

– Mình phải phòng loài thủy quái mới được.

Ngay lúc đó có hai con chim ưng liệng trên trời, đạo sĩ Thu Sơn mỉm cười :

– Ban ta đã về đảo, ông ấy biết chúng ta ngộ nạn cho chim ra đón. Thôi Lữ Xuân và Thiết Diện đi trước đi ...

Nói dứt lời đạo sĩ Thu Sơn huýt sáo, chim ưng xà xuống sớt Lữ Xuân và Thiết Diện đi ...

– Nhớ lại đón thêm nữa nhé.

Chim ưng bay đi loáng một cái trở lại. Đạo sĩ Thu Sơn ngồi trên bè gỗ ung dung nhìn trời nước cho tới khi chim ưng tới đón ông đi.

Vừa bước lên hoang đảo gặp bạn, đạo sĩ Thu Sơn đã cười ha hả.

– Này ông bạn, Lữ Hậu muốn mượn ông bạn hai con chim ưng để bà đi đán Hung Nô đấy, ông bạn chịu không ?

– Lữ Hậu đâu còn thì giờ đi đánh Hung Nô nữa ...Chứ ta đâu có tiếc chim ưng. Này vô đây, bữa nay ta đãi ông trà của Tần Thủy Hoàng.

– Trà của Tần Thủy Hoàng, chà món lạ đấy.

– Ta không nói dóc đâu ta mới được người bạn Lý Tư thuở trước tặng một ống trà núi Di Sơn, thứ trà tiến vua mà Tần Thủy Hoàng rất khoái dùng ...Thứ này uống tráng dương bổ thận lại mau tiêu nữa ...ta mới dùng một ống, còn một ống để dành ông ...

– Xin cảm ơn huynh.

– Này ông đi dưới hồ lúc này có thấy cá tôm thế nào không ?

– Lạ thật cá sấu biến đâu mất cả ...

– Triệu chứng vùng này sắp có địa chấn đấy ...

– Chừng bao lâu nữa ...

– Khoảng ba ngày nữa ...cá tôm rút xuống sâu, cá sấu cũng vậy ...

– Địa chấn lớn không ?

– Theo ta biết vùng này hay có địa chấn ...lần này nó nằm trong chu kỳ lớn đấy.

– Vậy lắng mộ trên núi Thu Phong sao ...

– Ta e khó an toàn.

– Có phải vì vậy ông về đây không ?

– Đúng ta về cốt để gặp ông cho ông biết cái gì cát bụi lại trở về cát bụi thôi ông không nên bon chen ...thôi, để ta bảo tiểu đồng pha trà uống ...Những người bạn của ông có cơ duyên đấy, uống chén trà của Tần Thủy Hoàng rồi chúng mình chia tay ...

– Tôi muốn mượn chim ưng ông trong chốt lát được không ?

– Tôi đã nói ông đừng bon chen ...nhưng bạn bè với nhau tôi không bao giờ hẹp với ông cả ...Thời gian không gấp đâu, uống trà đi rồi đi đâu thì đi, tôi cho ông mượn chim một ngày ...một ngày đủ không ...

– Tôi chỉ cần chừng mấy giờ thôi, tôi muốn nhờ chim đưa tôi và bạn bè tôi lên Nghênh Phong các trên núi Thu Phong.

– Tốt thôi, bây giờ mình uống trà ...nhớ là đừng bon chen, bon chen chỉ mệt óc thôi chẳng đi đến đâu cả.

Hết

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>